

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Uredbe o embalaži in odpadni embalaži obsega:

- Uredbo o embalaži in odpadni embalaži (Uradni list RS, št. 54/21 z dne 9. 4. 2021),
- Uredbo o spremembah Uredbe o embalaži in odpadni embalaži (Uradni list RS, št. 208/21 z dne 30. 12. 2021),
- Uredbo o spremembi Uredbe o embalaži in odpadni embalaži (Uradni list RS, št. 120/22 z dne 16. 9. 2022).

UREDBA

O EMBALAŽI IN ODPADNI EMBALAŽI

(neuradno prečiščeno besedilo št. 2)

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina in cilji)

(1) Cilj te uredbe je, da se v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži (UL L št. 365 z dne 31. 12. 1994, str. 10), zadnjič spremenjeno z Direktivo (EU) 2018/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži (UL L št. 150 z dne 14. 6. 2018, str. 141), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 94/62/ES) za zagotavljanje visoke ravni varstva okolja preprečujejo ali zmanjšujejo kakršni koli vplivi embalaže in odpadne embalaže na okolje ter da se zagotavlja delovanje notranjega trga in se preprečujejo trgovinske ovire ter izkrivljanje in omejevanje konkurence.

(2) Za doseg cilja iz prejšnjega odstavka ta uredba določa pravila in pogoje za proizvodnjo embalaže, njeno uporabo, dajanje na trg v Republiki Sloveniji in distribucijo ter pravila ravnanja z odpadno embalažo, katerih glavni cilj je preprečevati nastajanje odpadne embalaže. Ta uredba pa določa tudi pravila in pogoje za ponovno uporabo embalaže, zbiranje, recikliranje in druge postopke predelave odpadne embalaže, da se kar najbolj zmanjša obseg odstranjevanja odpadne embalaže, s čimer se prispeva k prehodu na krožno gospodarstvo.

(3) Ta uredba se izdaja ob upoštevanju postopka informiranja v skladu z Direktivo (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. septembra 2015 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov in pravil za storitve informacijske družbe (UL L št. 241 z dne 17. 9. 2015, str. 1).

(4) S to uredbo se določi, da za embalažo velja proizvajalčeva razširjena odgovornost.

(5) Za vprašanja v zvezi z zbiranjem, predelavo in odstranjevanjem odpadne embalaže ter splošnimi pogoji ravnanja z odpadno embalažo, ki niso posebej urejena s to uredbo, se uporabljajo predpis, ki ureja odpadke, predpis, ki ureja obvezno občinsko gospodarsko javno službo zbiranja komunalnih odpadkov, in predpis, ki ureja odlagališča odpadkov.

2. člen

(obseg uporabe)

(1) Ta uredba se uporablja za vso embalažo ne glede na uporabljeni embalažni material, ki se daje na trg v Republiki Sloveniji in ki se uporablja v industriji, obrti, trgovini, storitvenih in drugih dejavnostih, gospodinjstvih ali drugod, razen če predpisi, ki urejajo kakovost embalaže, ne določajo drugačnih zahtev za posamezno vrsto embalaže, na primer glede varnosti, varovanja zdravja in higiene embaliranih izdelkov, ali če predpisi, ki urejajo prevoz blaga, ne določajo drugače.

(2) Ta uredba se uporablja za vso odpadno embalažo ne glede na embalažni material, ki nastane na območju Republike Slovenije v industriji, obrti, trgovini, storitvenih in drugih dejavnostih, gospodinjstvih ali drugod, razen če predpisi, ki urejajo nevarne odpadke, za posamezno vrsto odpadne embalaže ali posamezno ravnanje z odpadno embalažo ne določajo drugače.

3. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

1. dati embalažo na trg v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: na trg v RS) pomeni:
 - a) omogočiti, da je na trgu v RS prvič dostopno blago, embalirano v Republiki Sloveniji, pri čemer se za embalažo, dano na trg v RS, šteje tudi embalaža tega blaga, ki ga je njegov embaler sam uporabil kot končni uporabnik,
 - b) omogočiti, da je na trgu v RS prvič dostopno embalirano blago, pridobljeno v drugi državi članici Evropske unije ali članici Evropskega gospodarskega prostora (v nadaljnjem besedilu: država članica) ali uvoženo iz tretjih držav, pri čemer se za embalažo, dano na trg v RS, šteje tudi embalaža pridobljenega blaga, ki ga je njegov pridobitelj sam uporabil kot končni uporabnik,

- c) omogočiti, da je na trgu v RS prvič dostopna embalaža iz 6.b točke tega člena, pridobljena v državi članici, uvožena iz tretje države ali proizvedena v Republiki Sloveniji,
 - č) iz države članice ali tretje države prodati embalirano blago neposredno končnemu uporabniku prek sredstev za komuniciranje na daljavo;
2. distributer je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik s sedežem v Republiki Sloveniji, ki v skladu s predpisi kot dejavnost dobavlja embalirano blago neposredno končnemu uporabniku. Za distributerja se štejeta tudi:
- a) embaler ali pridobitelj embaliranega blaga, če dobavlja embalirano blago neposredno končnemu uporabniku, in
 - b) trgovec, če dobavlja embalirano blago neposredno končnemu uporabniku;
3. dogovor je formalni sporazum med Vlado Republike Slovenije in gospodarskimi združenji, ki predstavljajo zadevne gospodarske sektorje s področja embalaže in odpadne embalaže, ki mora biti dostopen vsem osebam, ki želijo izpolnjevati pogoje iz sporazuma za doseganje ciljev iz te uredbe;
4. dostopnost na trgu v RS je vsaka dobava embaliranega blaga ali embalaže iz 6.b točke tega člena v okviru opravljanja dejavnosti, bodisi odplačno ali neodplačno, za distribucijo, potrošnjo ali uporabo na trgu v RS;
5. družba za ravnanje z odpadno embalažo je združenje proizvajalcev ali druga gospodarska družba, ki jo proizvajalec iz 36. točke tega člena, ki svoje obveznosti PRO iz 29. člena te uredbe izpolnjuje skupaj z drugimi proizvajalci, pooblasti za skupno izpolnjevanje teh obveznosti;
6. embalaža so vsi proizvodi iz kakršnega koli materiala, ki se uporabljajo za to, da vsebujejo blago (od surovin do končnih izdelkov), ga obdajajo ali držijo skupaj, za zaščito blaga, ravnanje z njim, dostavo in predstavitev blaga od njegovega proizvajalca do uporabnika embaliranega blaga ali potrošnika. Embalaža so tudi nevrtačljivi predmeti, ki se uporabljajo za enak namen. Kategorije embalaže so prodajna ali primarna embalaža, skupinska ali sekundarna embalaža ter transportna ali terciarna embalaža. Predmeti se opredelijo kot embalaža tudi na podlagi teh meril:
- a) predmeti so embalaža, če ustrezajo zgoraj navedeni opredelitvi izraza embalaža, ne da bi to posegalo v morebitne druge funkcije, ki jih tudi lahko ima embalaža, razen če je predmet sestavni del proizvoda in je potreben za to, da vsebuje, podpira ali ohranja navedeni proizvod njegovo celotno življenjsko dobo, ter je namenjeno, da se vsi elementi uporabijo, potrošijo ali zavržejo skupaj. Primeri predmetov, ki ponazarjajo uporabo tega merila, so navedeni v 1. točki Priloge 1, ki je sestavni del te uredbe,
 - b) embalaža so predmeti, oblikovani in namenjeni za polnjenje blaga na prodajnem mestu, ter predmeti za enkratno uporabo, ki so prodani ali napolnjeni z blagom ali oblikovani in namenjeni za polnjenje blaga na prodajnem mestu, če imajo funkcijo embalaže (v nadaljnjem besedilu: servisna embalaža). Primeri predmetov, ki ponazarjajo uporabo tega merila, so navedeni v 2. točki Priloge 1 te uredbe,
 - c) sestavine embalaže in dodatni elementi, vključeni v embalažo, so del embalaže, v katero so vključeni. Dodatni elementi, ki so neposredno obešeni ali pritrjeni na izdelek in opravljajo funkcijo embalaže, so embalaža, razen če niso sestavni del takega izdelka ter so namenjeni uporabi ali odstranitvi vseh elementov skupaj. Primeri

predmetov, ki ponazarjajo uporabo tega merila, so navedeni v 3. točki Priloge 1 te uredbe;

7. embalaža, sestavljena iz več kot enega materiala, je embalaža, pri kateri so posamezne sestavine te embalaže narejene iz najmanj dveh različnih materialov ali pa so posamezni dodatni elementi, vključeni v to embalažo, narejeni iz drugih materialov kot embalaža, v katero so vključeni;
8. embaler je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik s sedežem v Republiki Sloveniji, ki:
 - a) v skladu s predpisi kot dejavnost embalira, pakira ali polni blago v embalažo pod svojim imenom ali pod svojo znamko ali
 - b) v skladu s predpisi kot dejavnost embalira, pakira ali polni blago v embalažo, na kateri je vidna oznaka njegovega imena ali njegova znamka, ali
 - c) zanj druga oseba v skladu s predpisi kot dejavnost embalira ali pakira ali polni blago v embalažo pod njegovim imenom ali pod njegovo znamko ali
 - č) zanj druga oseba v skladu s predpisi kot dejavnost embalira ali pakira ali polni blago v embalažo, na kateri je oznaka njegovega imena ali njegova znamka.

Če pridobitelj embaliranega blaga uvaža ali vnaša na območje Republike Slovenije, z namenom nadaljnje prodaje, blago z znamko pravne osebe ali samostojnega podjetnika s sedežem v Republiki Sloveniji, se za embalerja šteje imetnik znamke.

Za embalažo, ki jo daje embaler na trg v RS, se štejeta tudi skupinska in transportna embalaža blaga, čeprav nista označeni z imenom ali znamko embalerja;

9. gospodarski subjekti so – v zvezi z embalažo – pravne osebe ali samostojni podjetniki posamezniki s sedežem v Republiki Sloveniji, ki so dobavitelji surovin za embalažne materiale, dobavitelji embalažnih materialov, proizvajalci embalaže, ki uporabljajo embalažne materiale v proizvodnji embalaže ali pri njenem oblikovanju, pridobitelji embalaže, embalerji in uporabniki servisne embalaže, pridobitelji embaliranega blaga, pooblaščenici zastopniki tujih podjetij, trgovci in distributerji. Gospodarski subjekti se za namen te uredbe in v zvezi z embalažo štejejo tudi pristojni organi in druge osebe javnega prava;
10. gospodinjska embalaža je servisna embalaža in embalaža blaga, namenjenega potrošnikom, ne glede na to, ali embalirano blago dejansko uporabi potrošnik ali pa ga pri opravljanju dejavnosti uporabi drug zadnji uporabnik;
11. izvajalec javne službe je izvajalec občinske gospodarske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov in izvajalec občinske gospodarske javne službe obdelave komunalnih odpadkov;
12. kompozitna ali sestavljena embalaža (v nadaljnjem besedilu: kompozitna embalaža) je embalaža, narejena iz dveh ali več slojev različnih materialov, ki jih ročno ni mogoče ločiti in ki tvorijo eno samo neločljivo enoto, sestavljeno iz notranjega vsebnika in zunanjega ohišja, ki se kot taka polni, shranjuje, prevaža in prazni;
13. končni uporabnik embaliranega blaga (v nadaljnjem besedilu: končni uporabnik) je potrošnik ali katerikoli drug zadnji uporabnik embaliranega blaga, vključno s pridobiteljem embaliranega blaga za lastno uporabo iz 34. točke tega člena, ki zaradi potrošnje ali

končne uporabe blaga loči embalažo od tega blaga ali jo izprazni, ter trgovec ali distributer, ki zaradi nadaljnje prodaje embaliranega blaga loči skupinsko ali transportno embalažo od tega blaga ali jo izprazni. Končni uporabnik, ki izpraznjeno embalažo zavrže, tako da nastane odpadna embalaža, je izvirni povzročitelj odpadkov iz predpisa, ki ureja odpadke;

14. lahke plastične nosilne vrečke so plastične nosilne vrečke iz 25. točke tega člena z debelino stene manj kot 50 mikronov;
15. ločeno zbiranje odpadne embalaže je ločeno zbiranje iz predpisa, ki ureja odpadke;
16. nadzorovano kroženje vračljive embalaže je kroženje vračljive embalaže, za plačilo kavcije ali brezplačno, v sistemu nadzorovane ponovne uporabe in distribucije embalaže, tako da se doseže najvišja mogoča stopnja vračanja uporabljene embalaže in njene ponovne uporabe, iz sistema pa se sme embalaža izločevati le po posebnem nadzorovanem postopku;
17. naključna prisotnost je prisotnost kovine kot nenamerne sestavine v embalaži ali sestavnem delu embalaže;
18. namerno dodajanje je namerna uporaba snovi pri oblikovanju embalaže ali sestavnega dela embalaže, kadar je njena prisotnost v končni embalaži ali sestavnem delu embalaže zaželena, zato da se z njo doseže določena značilnost, videz ali kakovost. Za namerno dodajanje se ne šteje uporaba recikliranega materiala kot surovine za izdelavo novega embalažnega materiala, kadar del tega recikliranega materiala lahko vsebuje s predpisi urejene kovine;
19. negospodinjska ali industrijska embalaža je embalaža blaga, namenjenega izključno uporabi pri opravljanju dejavnosti;
20. nevarno blago je blago, ki je nevarna kemikalija ali nevarni proizvod v skladu z zakonom, ki ureja kemikalije, ali ki vsebuje te nevarne kemikalije ali nevarne proizvode;
21. obdelava odpadne embalaže je obdelava iz predpisa, ki ureja odpadke;
22. odpadna embalaža je kakršna koli embalaža ali kakršen koli embalažni material, ki je odpadek v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, razen ostankov embalažnih materialov iz proizvodnje embalaže. Odpadna embalaža je:
 - a) komunalna odpadna embalaža; to je ločeno zbrana odpadna embalaža iz gospodinjstev in tem odpadkom po naravi in sestavi podobna ločeno zbrana odpadna embalaža iz trgovine, proizvodnih, poslovnih, storitvenih in drugih dejavnosti ter javnega sektorja in pa odpadna embalaža, izločena pri obdelavi mešanih komunalnih odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odlagališča odpadkov; komunalna odpadna embalaža praviloma izvira iz gospodinjske embalaže,
 - b) nekomunalna odpadna embalaža; to je ločeno zbrana odpadna embalaža iz trgovine, proizvodnih, poslovnih, storitvenih in drugih dejavnosti ter javnega sektorja, ki ni komunalna odpadna embalaža; nekomunalna odpadna embalaža praviloma izvira iz negospodinjske embalaže;
23. odstranjevanje odpadne embalaže je odstranjevanje iz predpisa, ki ureja odpadke;
24. okso-razgradljive plastične nosilne vrečke so plastične nosilne vrečke iz plastičnih materialov, ki vsebujejo aditive, ki katalizirajo razgradnjo plastičnega materiala v mikrodelce;

25. plastične nosilne vrečke so nosilne vrečke iz plastike, z ročaji ali brez, ki so na voljo potrošnikom na prodajnem mestu blaga ali izdelkov;
26. plastika je polimer, kot je opredeljen v 5. točki 3. člena uredbe EU, ki ureja registracijo, evalvacijo, avtorizacijo in omejevanje kemikalij (REACH), ki so mu lahko dodani aditivi ali druge snovi ter se lahko uporabi kot glavna strukturna komponenta nosilnih vrečk;
27. ponovna uporaba embalaže je ponovna uporaba iz predpisa, ki ureja odpadke;
28. pooblaščen zastopnik je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ga proizvajalec, ki je tuje podjetje, pisno pooblasti, da v njegovem imenu izpolnjuje določene obveznosti iz te uredbe;
29. predelava odpadne embalaže je predelava iz predpisa, ki ureja odpadke;
30. predobdelava odpadne embalaže so vsi postopki predelave ali odstranjevanja odpadne embalaže, vključno s skladiščenjem, ki se izvedejo kot pripravljalni (predhodni) postopki pred končnim postopkom predelave ali odstranjevanja odpadne embalaže – v primeru, da je končni postopek predelave odpadne embalaže recikliranje odpadnih embalažnih materialov, predobdelava zajema tudi vse pripravljalne postopke za odstranitev neciljnih materialov, kot so preverjanje, sortiranje in drugi pripravljalni postopki za zagotovitev visokokakovostnega recikliranja;
31. preprečevanje odpadne embalaže je preprečevanje odpadkov iz predpisa, ki ureja odpadke;
32. pridobitelj embalaže je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik s sedežem v Republiki Sloveniji, ki v okviru izvajanja dejavnosti uvozi embalažo iz tretje države ali jo pridobi v državi članici in jo vnese na območje Republike Slovenije za namen nadaljnje prodaje;
33. pridobitelj embaliranega blaga je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik s sedežem v Republiki Sloveniji, ki v okviru izvajanja dejavnosti uvozi embalirano blago iz tretje države ali ga pridobi v državi članici in ga vnese na območje Republike Slovenije za namen nadaljnje prodaje;
34. pridobitelj embaliranega blaga za lastno uporabo je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik s sedežem v Republiki Sloveniji, ki prek sredstev za komuniciranje na daljavo kupuje embalirano blago neposredno od tujega podjetja izključno za lastno uporabo v okviru izvajanja svoje dejavnosti na območju Republike Slovenije. Če je oseba iz prejšnjega stavka hkrati tudi proizvajalec iz 36. točke tega člena, se embalaža iz prejšnjega stavka šteje k embalaži, ki jo daje na trg v RS;
35. primarna ali prodajna embalaža (v nadaljnjem besedilu: prodajna embalaža) je embalaža, ki na prodajnem mestu blaga za končnega uporabnika predstavlja prodajno enoto blaga;
36. proizvajalec je embaler, pridobitelj embaliranega blaga, proizvajalec ali pridobitelj servisne embalaže ali tuje podjetje, ki daje embalažo na trg v RS;
37. proizvajalec embalaže je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik s sedežem v Republiki Sloveniji, ki v skladu s predpisi kot dejavnost izdeluje embalažo ali jo oblikuje v postopku embaliranja blaga;
38. ravnanje z odpadno embalažo je ravnanje z odpadki iz zakona, ki ureja varstvo okolja;
39. recikliranje odpadne embalaže je recikliranje iz predpisa, ki ureja odpadke;

40. redno prevzemanje odpadne embalaže je prevzemanje odpadne embalaže, s katerim se zagotovi, da se z vso odpadno embalažo ravna v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadno embalažo iz 24. člena te uredbe, in zaradi katerega osebam, ki imajo v skladu s prvim odstavkom 30. člena te uredbe in tretjim odstavkom 31. člena te uredbe sklenjeno pogodbo z družbo za ravnanje z odpadno embalažo, niso povzročeni stroški, ki niso opredeljeni v prikazu osnov za tarifo obračunavanja storitev iz 3. točke 42. člena te uredbe;
41. sekundarna ali skupinska embalaža (v nadaljnjem besedilu: skupinska embalaža) je embalaža, ki na prodajnem mestu blaga predstavlja paket določenega števila prodajnih enot blaga ne glede na to, ali je ta paket prodan končnemu uporabniku kot celota ali pa služi le kot sredstvo za polnjenje polic na prodajnem mestu blaga. Skupinska embalaža se lahko odstrani s proizvoda, ne da bi to vplivalo na njegove lastnosti;
42. sistem proizvajalčeve razširjene odgovornosti (v nadaljnjem besedilu: sistem PRO) je sklop predpisanih ukrepov, ki zagotavljajo, da proizvajalci iz 36. točke tega člena nosijo finančno in organizacijsko odgovornost za ravnanje z odpadno embalažo;
43. terciarna ali transportna embalaža (v nadaljnjem besedilu: transportna embalaža) je embalaža, katere namen je olajšati prevoz večjega števila prodajnih enot blaga ali večjega števila enot skupinske embalaže in rokovanje z njimi, da se preprečijo neposreden stik z blagom in poškodbe pri njegovem prevozu. Transportna embalaža ne vključuje zabojnikov za prevoz blaga v cestnem, železniškem, ladijskem in zračnem prometu;
44. trgovec je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik s sedežem v Republiki Sloveniji, ki v skladu s predpisi kot dejavnost opravlja trgovinsko dejavnost kot trgovec na debelo ali posrednik blaga v trgovini na debelo;
45. tuje podjetje je tuje podjetje v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, ki ne glede na uporabljeno prodajno tehniko, vključno s komunikacijo na daljavo v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo potrošnikov, prodaja embalirano blago prek sredstev za komuniciranje na daljavo neposredno končnim uporabnikom;
46. vračljiva embalaža je embalaža, ki je bila zasnovana, oblikovana in dana na trg v RS, da bi v svojem življenjskem ciklu opravila več poti ali krogov, tako da bi se znova napolnila ali uporabila za isti namen, za katerega je bila zasnovana;
47. zaprto kroženje je kroženje vračljive embalaže v nadzorovanem kroženju vračljive embalaže, v katerem reciklirani material za proizvodnjo embalaže v največji mogoči meri izvira iz odpadne embalaže, ki nastaja v sistemu nadzorovanega kroženja vračljive embalaže, tako da je dodajanje zunanjega materiala v proizvodnjo nove embalaže omejeno na najmanjšo potrebno ali tehnično nujno količino;
48. zbiranje odpadne embalaže je zbiranje iz predpisa, ki ureja odpadke;
49. zelo lahke plastične nosilne vrečke so plastične nosilne vrečke iz 25. točke tega člena z debelino stene manj kot 15 mikronov, ki so potrebne iz higienskih razlogov ali namenjene za primarno embalažo živil, ki niso predpakirana, če to prispeva k temu, da se zavrže manj hrane.

4. člen

(ukrepi za doseganje okoljskih ciljev predelave in recikliranja odpadne embalaže)

(1) Pri ravnanju z odpadno embalažo je treba upoštevati okoljske cilje predelave in recikliranja odpadne embalaže iz 25. člena te uredbe v zvezi z deležem:

1. celotne mase odpadne embalaže, ki jo je treba predelati,
2. celotne mase odpadne embalaže, ki jo je treba reciklirati, in
3. mase posameznega embalažnega materiala iz Odločbe Komisije z dne 22. marca 2005 o določitvi preglednic za sistem zbirke podatkov na podlagi Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži (UL L št. 86 z dne 5. 4. 2005, str. 6), zadnjič spremenjene z Izvedbenim sklepom Komisije (EU) 2019/665 z dne 17. aprila 2019 o spremembi Odločbe 2005/270/ES o določitvi preglednic za sistem zbirke podatkov na podlagi Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži (UL L št. 112 z dne 26. 4. 2019, str. 2), (v nadaljnjem besedilu: Odločba 2005/270/ES), v celotni masi odpadne embalaže, ki ga je treba reciklirati.

(2) Pri izračunu doseganja okoljskih ciljev v skladu s 26. členom te uredbe se za namene izračuna doseganja ciljev recikliranja iz prvega in drugega odstavka 25. člena te uredbe kompozitna embalaža in druga embalaža, sestavljena iz več kot enega materiala, razvrsti po posameznih materialih, vsebovanih v embalaži, iz Odločbe 2005/270/ES, pri čemer se ne upošteva material, ki predstavlja manj kot 5 % skupne mase embalažne enote. Za namene izračuna in preverjanja doseganja ciljev recikliranja iz 3. točke tretjega odstavka 25. člena te uredbe pa se embalaža iz različnih materialov, ki jih ni mogoče ločiti ročno, razvrsti po tisti vrsti embalažnega materiala iz Odločbe 2005/270/ES, ki glede na maso prevladuje v tej embalaži.

(3) Za skladnost s cilji te uredbe se v program ravnanja z odpadki iz predpisa, ki ureja odpadke, kot njegov sestavni del vključi program ravnanja z embalažo in odpadno embalažo, v katerem se določijo tudi ukrepi za:

1. doseganje okoljskih ciljev predelave in recikliranja odpadne embalaže iz 25. člena te uredbe,
2. spodbujanje visokokakovostnega recikliranja odpadne embalaže in za izpolnjevanje potrebnih standardov kakovosti za zadevne sektorje recikliranja; v ta namen se določijo ukrepi za nadgradnjo ali spremembo obstoječih sistemov ločenega zbiranja odpadne embalaže, tudi za kompozitno embalažo.

(4) Ministrstvo, pristojno za okolje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), seznanjati gospodarske subjekte in širšo javnost z ukrepi iz prejšnjega odstavka. V ta namen se program ravnanja z odpadki iz prejšnjega odstavka objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave gov.si.

(5) Ministrstvo, lahko v sodelovanju z drugimi ministrstvi, spodbuja kampanje za obveščanje in ozaveščanje potrošnikov o pravilnem ravnanju z odpadno embalažo in možnostih, ki so na voljo za brezplačno prepuščanje ali oddajanje odpadne embalaže ločeno od drugih odpadkov, o namenu in ciljih ločenega zbiranja odpadne embalaže v povezavi z zagotavljanjem njenega recikliranja ter drugih postopkov predelave.

(6) Pod pogojem, da so doseženi okoljski cilji preprečevanja, recikliranja in predelave odpadne embalaže iz te uredbe, lahko Vlada Republike Slovenije sklene dogovor o

ukrepih iz 2. točke tretjega odstavka tega člena z gospodarskimi združenji, ki zastopajo proizvajalce ter izvajalce predobdelave in recikliranja odpadne embalaže. Takšen dogovor izpolnjuje naslednje zahteve:

1. je izvršljiv,
2. določa cilje z ustreznimi roki za njihovo doseganje,
3. se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije,
4. se o njegovi objavi obvesti Evropska komisija,
5. spremljajo se doseženi rezultati in o njih se poroča ministrstvu ter Evropski komisiji,
6. doseženi rezultati so javno objavljeni na način, določen v sporazumu,
7. ministrstvo redno preverja napredek pri doseganju rezultatov, doseženih v okviru dogovora.

(7) Vlada Republike Slovenije odstopi od dogovora iz prejšnjega odstavka v primeru, da se ugotovi kršitev dogovora, ter ustrezne ukrepe določi s predpisom.

5. člen

(okoljski cilji preprečevanja odpadne embalaže in ukrepi za njihovo doseganje)

(1) S ciljem preprečevanja nastajanja odpadne embalaže in zmanjševanja vpliva embalaže na okolje je treba pri proizvodnji embalaže poleg zahtev iz 8. do 11. člena te uredbe upoštevati tudi okoljske cilje predelave in recikliranja odpadne embalaže iz 25. člena te uredbe.

(2) Z namenom doseganja okoljskega cilja trajnega zmanjšanja potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk je lahko letna raven njihove potrošnje na območju Republike Slovenije največ 40 lahkih plastičnih nosilnih vrečk na prebivalca.

(3) Ministrstvo izračuna letno potrošnjo plastičnih nosilnih vrečk po metodologiji za poročanje na podlagi števila iz Izvedbenega sklepa Komisije (EU) 2018/896 z dne 19. junija 2018 o določitvi metodologije za izračun letne potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk in spremembi Odločbe 2005/270/ES (UL L št. 160 z dne 25. 6. 2018, str. 6). Za izračun števila plastičnih nosilnih vrečk, danih na trg v RS v posameznem koledarskem letu, ministrstvo uporabi podatke o plastičnih nosilnih vrečkah, ki jih proizvajalci in pridobitelji teh vrečk sporočajo Finančni upravi Republike Slovenije v skladu s predpisom, ki ureja okoljsko dajatev za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže.

(4) Za uresničevanje ciljev te uredbe se v programu ravnanja z embalažo in odpadno embalažo iz tretjega odstavka prejšnjega člena določijo ukrepi za preprečevanje nastajanja odpadne embalaže in zmanjševanje vpliva embalaže na okolje, vključno z ukrepi za zmanjšanje potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk in za spodbujanje sistemov za ponovno uporabo embalaže na okolju varen način. Za izvajanje različnih spodbud in ukrepov, ki so jih za namene preprečevanja odpadne embalaže sprejela druga ministrstva, pa se lahko, po

posvetovanju z gospodarskimi subjekti ter okoljskimi in potrošniškimi organizacijami, določijo tudi drugi ukrepi za preprečevanje odpadne embalaže, kot so na primer spodbude za zmanjševanje vpliva embalaže na okolje s pomočjo sistemov PRO.

(5) Ministrstvo seznani gospodarske subjekte in končne uporabnike, zlasti potrošnike, z ukrepi iz prejšnjega odstavka ter zagotavlja, da je javnost seznana s cilji iz tega člena. V ta namen se program ravnanja z odpadki iz prejšnjega člena objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave gov.si.

(6) Pod pogojem, da so doseženi okoljski cilji preprečevanja, recikliranja in predelave odpadne embalaže iz te uredbe, lahko Vlada Republike Slovenije sklene dogovor o ukrepih za trajno zmanjšanje potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk z gospodarskimi združenji, ki zastopajo gospodarske subjekte, ki dajejo plastične nosilne vrečke na trg v RS, trgovce in distributerje. Takšen dogovor izpolnjuje zahteve iz 1. do 7. točke šestega odstavka prejšnjega člena. Vlada Republike Slovenije odstopi od dogovora iz prejšnjega stavka v primeru, da se ugotovi kršitev dogovora, ter ustrezne ukrepe določi s predpisom.

6. člen

(ukrepi za ponovno uporabo embalaže)

(1) Za uresničevanje ciljev te uredbe se v programu ravnanja z embalažo in odpadno embalažo iz tretjega odstavka 4. člena te uredbe določijo ukrepi za spodbujanje povečanja deleža vračljive embalaže, dane na trg v RS, in ukrepi za spodbujanje sistemov za ponovno uporabo embalaže na način, varen za okolje, ne da bi bila pri tem ogrožena higiena živil ali varnost potrošnikov. Ti ukrepi vključujejo zlasti:

1. uporabo sistemov kavcij,
2. določitev kvalitativnih ali kvantitativnih ciljev,
3. uporabo ekonomskih spodbud,
4. določitev minimalnega odstotka vračljive embalaže, ki je vsako leto dana na trg v RS, za vsak tok embalaže.

(2) O zbiranju in obdelavi podatkov o vračljivi embalaži, ki je dana na trg v RS in se uporablja kot vračljiva embalaža v sistemu za ponovno uporabo embalaže v skladu s pravili, ki jih zadevna gospodarska združenja prostovoljno sprejmejo za urejanje vračanja in prevzemanja vračljive embalaže, ter o sporočanju teh podatkov ministrstvu lahko Vlada Republike Slovenije za namen poročanja Evropski komisiji o vračljivi embalaži iz drugega odstavka 49. člena te uredbe sklene dogovor z gospodarskimi združenji, ki zastopajo gospodarske subjekte, ki dajejo na trg v RS blago, embalirano v vračljivo embalažo, ter trgovce in distributerje.

2. ZAHTEVE ZA EMBALAŽO

7. člen

(zahteve za embalažo)

Na trg v RS se lahko da samo embalaža, ki izpolnjuje vse zahteve iz 8. do 11. člena te uredbe.

8. člen

(bistvene zahteve za izdelavo in sestavo embalaže ter njeno primernost za ponovno uporabo in predelavo)

(1) Proizvajalec embalaže ali pridobitelj embalaže mora zagotoviti, da proizvedena ali uvožena embalaža izpolnjuje vse bistvene zahteve za izdelavo in sestavo embalaže ter njeno primernost za ponovno uporabo in predelavo, vključno z recikliranjem, ki so določene v Prilogi 2, ki je sestavni del te uredbe.

(2) Seznam standardov, katerih uporaba ustvari domnevo o skladnosti embalaže z vsemi bistvenimi zahtevami iz prejšnjega odstavka, je določen v Prilogi 3, ki je sestavni del te uredbe. Seznam standardov zajema:

1. standarde, ki prevzemajo harmonizirane standarde, katerih naslovi in sklici so v skladu z Odločbo Komisije z dne 28. junija 2001 o objavi sklicevanj na standarde EN 13428:2000, EN 13429:2000, EN 13430:2000, EN 13431:2000 in EN 13432:2000 v Uradnem listu Evropskih skupnosti v zvezi z Direktivo 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži (2001/524/ES) (UL L št. 190 z dne 12. 7. 2001, str. 21) objavljeni v Sporočilu Komisije v okviru izvajanja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži (UL C št. 44 z dne 19. 2. 2005, str. 23), in
2. slovenske nacionalne standarde, ki vključujejo področja, za katera ni usklajenih standardov iz prejšnje točke.

(3) Ministrstvo predloži Evropski komisiji besedila slovenskih nacionalnih standardov iz 2. točke prejšnjega odstavka, ki izpolnjujejo zahteve iz tega člena.

(4) Če oseba iz prvega odstavka tega člena ali pristojni inšpektor meni, da standardi iz drugega odstavka tega člena ne izpolnjujejo v celoti bistvenih zahtev iz prvega odstavka tega člena, o tem nemudoma pisno obvesti ministrstvo, ki to obvestilo predloži kontaktni točki v okviru slovenskega nacionalnega organa za standarde v skladu s predpisom o postopkih notificiranja na področju standardov, tehničnih predpisov in ugotavljanja skladnosti.

9. člen

(zahteve za označevanje embalaže)

(1) Za lažje zbiranje, ponovno uporabo in predelavo odpadne embalaže, vključno z njenim recikliranjem, lahko proizvajalec embalaže ali embaler na embalaži označi vrste uporabljenih embalažnih materialov.

(2) Oznaka embalažnega materiala mora biti nameščena na sami embalaži ali etiketi, pritrjeni na embalažo, in mora biti jasno vidna ter dobro čitljiva. Oznaka mora biti trajna in obstojna tudi po odprtju embalaže.

(3) Pridobitelj embalaže lahko uvaža embalažo, na kateri so označene vrste uporabljenih embalažnih materialov, če oznake embalažnih materialov izpolnjujejo zahteve iz prejšnjega odstavka.

(4) Proizvajalec embalaže ali embaler, ki na embalaži, izdelani iz embalažnih materialov iz Odločbe Komisije z dne 28. januarja 1997 o določitvi sistema prepoznavanja embalažnih materialov v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži (97/129/ES) (UL L št. 50 z dne 20. 2. 1997, str. 28; v nadaljnjem besedilu: Odločba 97/129/ES), označi vrste uporabljenih embalažnih materialov, mora za njihovo označevanje uporabiti sistem prepoznavanja embalažnih materialov v skladu z Odločbo 97/129/ES.

(5) Pridobitelj embalaže lahko uvaža embalažo, izdelano iz embalažnih materialov iz Odločbe 97/129/ES, na kateri so označene vrste uporabljenih embalažnih materialov, če je bil za njihovo označevanje uporabljen sistem prepoznavanja embalažnih materialov v skladu z Odločbo 97/129/ES.

(6) Oznake embalažnih materialov iz tega člena so namenjene zbiralcem, predelovalcem in odstranjevalcem odpadkov za prepoznavanje embalažnih materialov in za razvrščanje odpadne embalaže.

10. člen

(zahteve za mejne vrednosti težkih kovin)

(1) Proizvajalec embalaže ali pridobitelj embalaže mora zagotoviti, da vsota koncentracij svinca, kadmija, živega srebra in šestvalentnega kroma (v nadaljnjem besedilu: vsota koncentracij težkih kovin) v proizvedeni ali uvoženi embalaži ali v sestavinah te embalaže ne presega mejne vrednosti 0,01 % (m/m).

(2) V primeru kompozitne embalaže ne sme biti presežena mejna vrednost iz prejšnjega odstavka niti v posameznih materialih, iz katerih je sestavljen kompozit, niti v embalaži kot celoti.

(3) Mejna vrednost iz prvega odstavka tega člena se ne uporablja za embalažo, ki je v celoti narejena iz vrst kristalnega stekla, navedenih v predpisu, ki ureja proizvode iz kristalnega stekla.

(4) Proizvajalec embalaže mora za embalažo, ki jo uporabi sam za embaliranje blaga ali jo da na trg za embaliranje blaga, izvesti ugotavljanje vsote koncentracij težkih kovin v embalaži in sestavinah embalaže s preskusnimi metodami, katerih rezultati so enakovredni rezultatom preskusnih metod, določenih v standardu SIST EN 13427:2004.

(5) Pridobitelj embalaže lahko uvozi embalažo, če je proizvajalec embalaže v državi izvora embalaže izvedel ugotavljanje vsote koncentracij težkih kovin v embalaži in sestavinah embalaže s preskusnimi metodami, katerih rezultati so enakovredni rezultatom preskusnih metod, določenih v referenčnem standardu EN 13427:2004.

(6) V skladu z Odločbo Komisije z dne 19. februarja 2001 o določitvi pogojev za odstopanje pri stekleni embalaži glede mejnih koncentracij težkih kovin, določenih v Direktivi 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži (2001/171/ES) (UL L št. 62 z dne 2. 3. 2001, str. 20), zadnjič spremenjeno z Odločbo Komisije z dne 8. maja 2006 o spremembi Odločbe 2001/171/ES za podaljšanje veljavnosti pogojev za odstopanje pri stekleni embalaži glede mejnih koncentracij težkih kovin, določenih v Direktivi 94/62/ES (2006/340/ES) (UL L št. 125 z dne 12. 5. 2006, str. 43), lahko vsota koncentracij težkih kovin v stekleni embalaži presega mejno vrednost iz prvega odstavka tega člena, če:

1. se med proizvodnim procesom težke kovine niso namerno dodajale v stekleno embalažo,
2. je presežena mejna vrednost izključno posledica dodajanja recikliranega materiala.

(7) Če je v primeru iz prejšnjega odstavka v posameznem letu vsota koncentracij težkih kovin v stekleni embalaži, izmerjenih pri kateri koli od dvanajstih mesečnih kontrol za posamezno peč za proizvodnjo stekla, ki pomeni običajno in stalno proizvodnjo stekla, večja od 0,02 % (m/m), mora proizvajalec steklene embalaže najpozneje do 31. marca tekočega leta ministrstvu predložiti poročilo za preteklo leto, ki vsebuje naslednje podatke:

1. izmerjene vrednosti koncentracij težkih kovin iz prvega odstavka tega člena,
2. opis uporabljenih preskusnih metod,
3. domnevni izvor visokih vsebnosti težkih kovin in
4. podroben opis sprejetih ukrepov za zmanjšanje vsebnosti težkih kovin.

(8) Če se embalaža iz šestega odstavka tega člena uvaža, mora poročilo iz prejšnjega odstavka ministrstvu predložiti pridobitelj embalaže.

(9) Proizvajalec embalaže iz četrtega odstavka tega člena ali pridobitelj embalaže iz petega odstavka tega člena mora zagotoviti, da je dokumentacija o uporabljenih preskusnih metodah in rezultatih meritev ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju predložena na vpogled na njegovo zahtevo.

11. člen

(zahteve za mejne vrednosti težkih kovin v plastičnih zabojih in paletah)

(1) Ne glede na prvi odstavek 10. člena te uredbe je v skladu z Odločbo Komisije z dne 24. marca 2009 o določitvi pogojev za odstopanje za plastične zaboje in plastične palete v zvezi s koncentracijami težkih kovin, določenimi v Direktivi 94/62/ES Evropskega parlamenta in Sveta o embalaži in odpadni embalaži (2009/292/ES) (UL L št. 79 z dne 25. 3. 2009, str. 44) koncentracija težkih kovin v embalažnem materialu lahko večja od 0,01 % (m/m), če je embalaža plastični zaboje ali plastična paleta, ki je dana na trg v sistemu zaprtega kroženja vračljive embalaže, in je mejna koncentracija presežena samo zaradi dodajanja recikliranega materiala.

(2) Plastični zaboje ali plastična paleta iz prejšnjega odstavka mora biti izdelana v nadzorovanem postopku recikliranja odpadne embalaže, v katerem reciklirani material izhaja samo iz drugih plastičnih zabojev ali plastičnih palet in v katerem dodajanje zunanjega materiala za izdelavo zabojev ali plastičnih palet ne presega 20 % celotne mase materiala, potrebnega za izdelavo plastičnih zabojev ali plastičnih palet.

(3) Težke kovine se med proizvodnjo plastičnih zabojev ali plastičnih palet, ki se uporabljajo v nadzorovanem postopku recikliranja odpadne embalaže, ne smejo dodajati namerno kot element, razen če gre za naključno prisotnost kateregakoli od teh elementov.

(4) Embaler mora za sodelovanje v sistemu zaprtega kroženja vračljive embalaže iz prvega odstavka tega člena pridobiti okoljevarstveno dovoljenje v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(5) Ministrstvo izda okoljevarstveno dovoljenje iz prejšnjega odstavka na podlagi vloge embalerja, ki ji morajo biti priložena dokazila o izpolnjevanju predpisanih pogojev in načrt nadzorovanja kroženja vračljive embalaže, iz katerega so razvidni podatki o:

1. upravljavcu sistema zaprtega kroženja vračljive embalaže ter njegovi dejavnosti,
2. vrsti embalaže in opisu blaga, zaradi katerega je vzpostavljen sistem zaprtega kroženja vračljive embalaže,
3. načinu evidentiranja vračljive embalaže in finančnih ali drugih vzpodbudah končnih uporabnikov, da po uporabi blaga vračljivo embalažo vračajo v sistem zaprtega kroženja vračljive embalaže,
4. načinu izločanja vrnjenih kosov vračljive embalaže, ki niso več ponovno uporabni, iz sistema zaprtega kroženja vračljive embalaže skupaj s predvidenimi postopki predelave za te odpadke v skladu s predpisi, ki urejajo odpadke,
5. načinu trajnega in vidnega označevanja plastičnih zabojev ali palet,
6. načinu dokazovanja zahtev iz drugega odstavka tega člena in nadzoru nad zaprtim kroženjem vračljive embalaže, vključno z načinom ugotavljanja odstotka vrnjene vračljive embalaže, pri čemer odstotek ob upoštevanju trajnosti plastičnih zabojev ali palet ne sme biti nižji od 90 odstotkov,

7. načinu ugotavljanja koncentracije težkih kovin v embalažnem materialu,
8. načinu in pogostosti poročanja o rezultatih ugotavljanja iz prejšnje točke,
9. največji dopustni koncentraciji težkih kovin v embalažnem materialu,
10. največji količini dodanega zunanjskega materiala,
11. predvideni letni količini reciklirane odpadne embalaže in
12. načinu nadaljnje predelave ali odstranjevanja odpadne embalaže, ki je ni mogoče več ponovno uporabiti v postopku recikliranja.

(6) Embaler iz četrtega odstavka tega člena mora za embalažo, ki je dana na trg v sistemu zaprtega kroženja vračljive embalaže:

1. zagotavljati nadzor nad distribucijo embalaže in nad ponovno uporabo vračljive embalaže v skladu z načrtom iz prejšnjega odstavka,
2. pripraviti izjavo o skladnosti delovanja sistema zaprtega kroženja vračljive embalaže z zahtevami načrta iz prejšnjega odstavka in omogočiti, da je dostopna javnosti,
3. za vsako leto izdelati poročilo o izvajanju načrta iz prejšnjega odstavka, iz katerega je razvidno, kako se je načrt izvajal, in ga predložiti ministrstvu najpozneje šest mesecev po preteku posameznega leta,
4. dokumentacijo sistema zaprtega kroženja vračljive embalaže hraniti še najmanj štiri leta po oddaji poročila iz prejšnje točke in
5. imenovati odgovorno osebo za predložitev dokumentacije iz prejšnje točke pristojnemu inšpektorju, če ta to zahteva.

(7) Če se blago, embalirano v plastične zaboje ali plastične palete, ki se uporabljajo v sistemu zaprtega kroženja vračljive embalaže, uvaža, se obveznosti iz tega člena prenesejo na pridobitelja embaliranega blaga.

12. člen

(izjava o skladnosti embalaže)

(1) Proizvajalec embalaže in pridobitelj embalaže dokazujeta izpolnjevanje zahtev iz 8. do 11. člena te uredbe za proizvedeno oziroma uvoženo embalažo z izjavo o skladnosti embalaže.

(2) Proizvajalec embalaže iz prejšnjega odstavka dokazuje verodostojnost izjave o skladnosti embalaže z dokumentacijo o izpolnjevanju zahtev iz 8. do 11. člena te uredbe.

(3) Pridobitelj embalaže iz prvega odstavka tega člena dokazuje verodostojnost izjave o skladnosti embalaže z dokumentacijo o izpolnjevanju zahtev iz 8. do 11. člena te uredbe, ki jo pridobi od proizvajalca embalaže v državi izvora embalaže.

(4) Proizvajalec embalaže in pridobitelj embalaže iz prvega odstavka tega člena morata zagotoviti, da je izjava o skladnosti embalaže dostopna embalerju in da je pristojnemu inšpektorju ali ministrstvu na njegovo zahtevo dostopna dokumentacija o izpolnjevanju zahtev iz 8. do 11. člena te uredbe, na podlagi katere dokazujeta verodostojnost izjave o skladnosti embalaže.

13. člen

(sledljivost izjave o skladnosti embalaže)

(1) Embaler lahko uporablja embalažo za embaliranje blaga, če je zanjo pridobil izjavo o skladnosti embalaže iz prvega odstavka prejšnjega člena.

(2) Embaler mora kopijo izjave o skladnosti embalaže predložiti pristojnemu inšpektorju na njegovo zahtevo.

3. DAJANJE EMBALAŽE NA TRG V RS

14. člen

(evidenca proizvajalcev)

(1) Ministrstvo vzpostavi, vodi in vzdržuje evidenco proizvajalcev.

(2) V evidenci proizvajalcev se vodijo podatki o:

1. firmi in sedežu ter matični in davčni številki proizvajalca,
2. firmi in sedežu ter matični in davčni številki pooblaščenega zastopnika, če je proizvajalec tuje podjetje,
3. vrsti dejavnosti, ki jo proizvajalec opravlja v zvezi z embalažo (embaler, pridobitelj embaliranega blaga, proizvajalec ali pridobitelj servisne embalaže, tuje podjetje),
4. načinu izpolnjevanja obveznosti PRO iz tretjega odstavka 29. člena te uredbe (samostojno ali skupaj z drugimi proizvajalci) in

5. masi embalaže, dane na trg v RS, v kg (kot celo število brez decimalnih mest), ločeno po embalažnih materialih iz prvega odstavka prejšnjega člena in ločeno za servisno embalažo, kompozitno embalažo in embalažo, sestavljeno iz več kot enega materiala.

(3) Proizvajalec sporoči ministrstvu podatke iz 1., 3. in 4. točke prejšnjega odstavka v pisni ali elektronski obliki v 30 dneh od začetka opravljanja dejavnosti iz 3. točke prejšnjega odstavka. Za proizvajalca, ki je tuje podjetje, te podatke in podatke iz 2. točke prejšnjega odstavka sporoči njegov pooblaščen zastopnik. Vzorec obrazca za sporočanje teh podatkov je dostopen na spletni strani ministrstva.

(4) Proizvajalec mora ministrstvu v 30 dneh sporočiti tudi vsako spremembo dejavnosti iz 3. točke drugega odstavka tega člena ali prenehanje opravljanja te dejavnosti, na podlagi česar ministrstvo spremeni podatke v evidenci proizvajalcev ali izbriše proizvajalca iz te evidence. Za proizvajalca, ki je tuje podjetje, te podatke sporoči njegov pooblaščen zastopnik.

(5) Podatki iz 5. točke drugega odstavka tega člena se sporočajo v skladu s 16. členom te uredbe.

15. člen

(evidenca o dajanju embalaže na trg v RS)

(1) Proizvajalec mora za vsako koledarsko leto posebej voditi evidenco o embalaži, dani na trg v RS. Evidenca vsebuje podatke o masi embalaže, dane na trg v RS, ločeno po teh embalažnih materialih:

1. papir in karton,
2. plastika
3. les,
4. železo in jeklo,
5. aluminij,
6. steklo in
7. drugo (ločeno po vrsti embalažnega materiala, npr. keramika, tekstil ali material biološkega izvora).

(2) Proizvajalec v evidenci iz prejšnjega odstavka ločeno vodi podatke o kompozitni embalaži in drugi embalaži, sestavljeni iz več kot enega materiala, po posameznih materialih iz prejšnje točke, pri čemer ne upošteva materiala, ki predstavlja manj kot 5 % skupne mase embalažne enote. Maso tega materiala prišteje k masi prevladujočega materiala.

(3) Proizvajalec v evidenci iz prvega odstavka tega člena ločeno vodi podatke o servisni embalaži.

(4) Za proizvajalca, ki je tuje podjetje, evidenco iz prvega odstavka tega člena vodi njegov pooblaščen zastopnik.

16. člen

(obveznost poročanja o dajanju embalaže na trg v RS)

(1) Proizvajalec mora na podlagi evidence iz prejšnjega člena ministrstvu štirikrat letno v elektronski obliki sporočiti podatke o embalaži, dani na trg v RS, in sicer za:

1. oktober, november in december preteklega leta do 30. januarja tekočega leta,
2. januar, februar in marec tekočega leta do 30. aprila tekočega leta,
3. april, maj in junij tekočega leta do 30. julija tekočega leta in
4. julij, avgust in september tekočega leta do 30. oktobra tekočega leta.

(2) Proizvajalec mora ministrstvu sporočiti naslednje podatke:

1. obdobje (trimesečje in leto), za katero se poroča,
2. firmo in sedež ter matično in davčno številko proizvajalca,
3. maso embalaže, dane na trg v RS, v kg (kot celo število brez decimalnih mest), ločeno po embalažnih materialih iz prvega odstavka prejšnjega člena in ločeno za servisno embalažo, kompozitno embalažo in embalažo, sestavljeno iz več kot enega materiala,
4. način izpolnjevanja obveznosti PRO iz tretjega odstavka 29. člena te uredbe (samostojno ali skupaj z drugimi proizvajalci) in
5. firmo in sedež ter matično in davčno številko družbe za ravnanje z odpadno embalažo, ki jo je pooblastil za izpolnjevanje svojih obveznosti PRO, če te obveznosti izpolnjuje skupaj z drugimi proizvajalci.

(3) Proizvajalec pripravi podatke iz prejšnjega odstavka na podlagi evidence o dajanju embalaže na trg v RS iz prejšnjega člena.

(4) Če daje proizvajalec na trg v RS blago, embalirano v vračljivi embalaži, sporoči ministrstvu samo podatke o tisti vračljivi embalaži, ki jo je v preteklem trimesečju prvič dal na trg v RS.

(5) Za proizvajalca, ki je tuje podjetje, podatke iz prejšnjega odstavka sporoči njegov pooblaščen zastopnik.

(6) Za proizvajalca, ki svoje obveznosti PRO iz 29. člena te uredbe izpolnjuje skupaj z drugimi proizvajalci, podatke iz drugega odstavka tega člena sporoči družba za ravnanje z odpadno embalažo, ki jo je pooblastil za izpolnjevanje svojih obveznosti PRO. Družba v ta namen v rokih iz prvega odstavka tega člena sporoči podatke, ki ji jih sporočajo proizvajalci za namen plačila stroškov ravnanja z odpadno embalažo v skladu s četrtem odstavkom 31. člena te uredbe.

(7) Vzorec obrazca za sporočanje podatkov iz drugega odstavka tega člena je dostopen na spletni strani ministrstva.

(8) Podatki o masi in vrsti embalaže za posameznega proizvajalca niso javni. Ne glede na to pa ima dostop do teh podatkov:

1. proizvajalec – do podatkov, ki se nanašajo nanj,
2. pooblaščen zastopnik – do podatkov, ki se nanašajo na tuje podjetje, za katerega sporoča podatke v skladu s petim odstavkom tega člena,
3. družba za ravnanje z odpadno embalažo – do podatkov, ki se nanašajo na proizvajalce, za katere poroča v skladu s šestim odstavkom tega člena,
4. ministrstvo in pristojni inšpektor.

17. člen

(prepoved brezplačnih plastičnih nosilnih vrečk)

(1) Za namen doseganja okoljskega cilja iz drugega odstavka 5. člena te uredbe so na prodajnih mestih blaga prepovedane brezplačne plastične nosilne vrečke.

(2) Distributer mora zagotoviti, da plastične nosilne vrečke na prodajnem mestu blaga potrošnikom niso na voljo brezplačno.

(3) Distributer mora prodajno mesto ali mesto ponudbe plastičnih nosilnih vrečk opremiti s cenami vrečk v skladu z zakonom, ki ureja varstvo potrošnikov.

(4) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena lahko distributer omogoči potrošniku, da na prodajnem mestu brezplačno zamenja rabljeno plastično nosilno vrečko, ki jo je kupil pri tem distributerju, za enako novo plastično nosilno vrečko. O tem mora potrošnike obveščati s pisnim obvestilom na prodajnem mestu.

(5) Za prevzete rabljene plastične nosilne vrečke iz prejšnjega odstavka mora distributer, ne glede na njihovo letno količino, izpolnjevati zahteve iz 28. člena te uredbe.

(6) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena so lahko potrošnikom brezplačno na voljo zelo lahke plastične nosilne vrečke za polnjenje nepredpakiranih živil, kot so zlasti sadje, zelenjava, ribe, meso in mesni izdelki, mlečni izdelki, sveže pripravljene sendviči in druga sveže pripravljena nepredpakirana živila. Distributer mora potrošnike o tem obveščati s pisnim obvestilom na vsakem mestu ponudbe nepredpakiranih živil, na katerem so potrošnikom na voljo tudi take zelo lahke plastične nosilne vrečke.

4. ZBIRANJE ODPADNE EMBALAŽE

4.1. OBVEZNOSTI KONČNEGA UPORABNIKA

18. člen

(ravnanje s komunalno odpadno embalažo)

(1) Končni uporabnik mora komunalno odpadno embalažo prepuščati izvajalcu javne službe v skladu s predpisom, ki ureja obvezno občinsko gospodarsko javno službo zbiranja komunalnih odpadkov.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko končni uporabnik, ki ni potrošnik, komunalno odpadno embalažo oddaja družbi za ravnanje z odpadno embalažo na način iz drugega odstavka 44. člena te uredbe.

19. člen

(ravnanje z nekomunalno odpadno embalažo)

(1) Končni uporabnik ne sme nekomunalne odpadne embalaže prepuščati izvajalcu javne službe kot mešani komunalni odpadek ali kot ločeno frakcijo komunalnih odpadkov.

(2) Končni uporabnik mora nekomunalno odpadno embalažo oddajati družbi za ravnanje z odpadno embalažo na način iz drugega odstavka 44. člena te uredbe.

(3) Prejšnji odstavek se ne uporablja za tisto nekomunalno odpadno embalažo, za katero proizvajalec v skladu z 32. do 38. členom te uredbe samostojno izpolnjuje obveznosti PRO iz 29. člena te uredbe.

(4) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena lahko končni uporabnik prepušča nekomunalno odpadno embalažo iz trgovine, poslovnih in storitvenih dejavnosti ter javnega

sektorja izvajalcu javne službe v skladu s predpisom, ki ureja obvezno občinsko gospodarsko javno službo zbiranja komunalnih odpadkov.

(5) V primeru iz prejšnjega odstavka mora končni uporabnik, ki je izvajalec gostinske ali turistične dejavnosti z zmogljivostjo 5 000 ali več nočitev na leto, sam zagotoviti posebne zabojnike, v katerih prepušča odpadno embalažo izvajalcu javne službe ločeno od drugih odpadkov in ločeno od ločenih frakcij komunalnih odpadkov drugih izvirnih povzročiteljev komunalnih odpadkov.

(6) Končni uporabnik mora nekomunalno odpadno embalažo, dokler je ne odda ali prepusti v skladu s tem členom ali 20. členom te uredbe, hraniti ločeno, tako da se ne meša z drugimi odpadki in jo je mogoče zbrati in predelati ali odstraniti v skladu s to uredbo in s predpisi, ki urejajo odpadke.

20. člen

(ravnanje z odpadno embalažo, ki je nevarni odpadek)

(1) Odpadna embalaža se razvršča med odpadno embalažo, ki je nevarni odpadek, če ima embalažni material lastnosti nevarnih odpadkov, če odpadna embalaža vsebuje ostanke nevarnega blaga ali je z njim onesnažena.

(2) Šteje se, da odpadna embalaža ne vsebuje ostankov nevarnega blaga oziroma ni onesnažena z njim, če:

1. je notranjost odpadne embalaže viskoznega nevarnega blaga postrgana z lopatiko ali s čopičem tako, da preostala količina tega blaga ni več uporabljiva,
2. je odpadna embalaža tekočega nevarnega blaga izpraznjena tako, da iz nje ne kaplja,
3. je odpadna embalaža trdnega nevarnega blaga izpraznjena tako, da se iz nje ne morejo več iztresti ostanki tega blaga, ali
4. iz odpadne embalaže s potisnim plinom ne izhaja več potisni plin ali se v tej embalaži ne pretakajo ostanki nevarnega blaga.

(3) Če je embalaža nevarnega blaga opremljena z navodili proizvajalca tega blaga o okolju varni izpraznitvi embalaže, se ne glede na prejšnji odstavek šteje, da ta odpadna embalaža ne vsebuje ostankov nevarnega blaga oziroma ni onesnažena z njim, če je izpraznjena v skladu s temi navodili.

(4) Končni uporabnik mora odpadno embalažo, ki je nevarni odpadek:

1. oddajati zbiralcu nevarnih odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, če gre za nekomunalno odpadno embalažo,

2. prepuščati izvajalcu javne službe v skladu s predpisom, ki ureja obvezno občinsko gospodarsko javno službo zbiranja komunalnih odpadkov, če gre za komunalno odpadno embalažo.

(5) Prejšnji odstavek se ne uporablja, če je prepuščanje ali oddajanje odpadne embalaže, ki vsebuje ostanke nevarnega blaga ali je z njim onesnažena, urejeno s posebnim predpisom.

4.2. OBVEZNOSTI IZVAJALCA JAVNE SLUŽBE

21. člen

(oddaja odpadne embalaže)

(1) Izvajalec javne službe mora družbi za ravnanje z odpadno embalažo oddajati vso odpadno embalažo, ki je:

1. zbrana kot ločena frakcija v skladu s predpisom, ki ureja obvezno občinsko gospodarsko javno službo zbiranja komunalnih odpadkov in
2. izločena iz mešanih komunalnih odpadkov v centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki v skladu s predpisom, ki ureja odlagališča odpadkov.

(2) Izvajalec javne službe mora omogočiti družbi za ravnanje z odpadno embalažo, da redno prevzema odpadno embalažo v zbirnem centru in centru za ravnanje s komunalnimi odpadki. Če proizvajalci za skupno izpolnjevanje obveznosti PRO iz 29. člena te uredbe pooblastijo več družb za ravnanje z odpadno embalažo, mora izvajalec javne službe zagotoviti vsaki od njih prevzem v deležih odpadne embalaže iz petega odstavka 30. člena te uredbe, in sicer:

1. od 1. januarja do 31. marca tekočega koledarskega leta v deležih iz 4. točke petega odstavka 30. člena te uredbe,
2. od 1. aprila do 30. junija tekočega koledarskega leta mora prevzemati odpadno embalažo v deležih iz 1. točke petega odstavka 30. člena te uredbe,
3. od 1. julija do 30. septembra tekočega koledarskega leta v deležih iz 2. točke petega odstavka 30. člena te uredbe in
4. od 1. oktobra do 31. decembra tekočega koledarskega leta v deležih iz 3. točke petega odstavka 30. člena te uredbe.

(3) Če količina zbrane odpadne embalaže, ki jo izvajalec javne službe predhodno skladišči v zbirnem centru, ali če količina odpadne embalaže, izločene iz mešanih komunalnih odpadkov, ki jo izvajalec javne službe skladišči v objektu za skladiščenje odpadne embalaže, presega 80 % količine odpadne embalaže, ki jo izvajalec javne službe lahko hkrati predhodno skladišči glede na zmogljivost zbirnega centra ali hkrati skladišči glede na zmogljivost objekta

za skladiščenje odpadne embalaže, mora o tem v treh delovnih dneh elektronsko obvestiti družbo za ravnanje z odpadno embalažo in pristojnega inšpektorja.

(4) Način oddaje in prevzema odpadne embalaže morata družba za ravnanje z odpadno embalažo in izvajalec javne službe urediti s posebno pogodbo.

(5) Izpolnjevanje obveznosti izvajalca javne službe glede oddaje komunalne odpadne embalaže in družbe za ravnanje z odpadno embalažo glede prevzema te odpadne embalaže se ugotavlja na podlagi podatkov iz obvestil iz petega odstavka 22. člena te uredbe, podatkov iz evidence izvajalca javne službe o zbiranju odpadkov ali obdelavi odpadkov iz predpisa, ki ureja odpadke, letnega poročila izvajalca javne službe o zbiranju odpadkov ali obdelavi odpadkov iz predpisa, ki ureja odpadke, poročila družbe za ravnanje z odpadno embalažo iz 46. člena te uredbe in evidenčnih listov iz predpisa, ki ureja odpadke, o pošiljkah odpadne embalaže, ki jo izvajalec javne službe odda družbi za ravnanje z odpadno embalažo.

22. člen

(plačilo za oddajo oziroma prevzem odpadne embalaže)

(1) Izvajalec javne službe mora oddati komunalno odpadno embalažo družbi za ravnanje z odpadno embalažo brezplačno in brez zahteve za plačilo zaradi njene morebitne vrednosti ali vrednosti posameznih vrst embalažnega materiala v odpadni embalaži, ki nastanejo pri njeni ponovni uporabi ali predelavi.

(2) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora prevzeti vso komunalno odpadno embalažo od izvajalca javne službe brezplačno ne glede na morebitne stroške, ki nastanejo pri nadaljnji predelavi ali odstranjevanju prevzete odpadne embalaže.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena mora družba za ravnanje z odpadno embalažo za prevzeto odpadno embalažo plačati izvajalcu javne službe tiste stroške, ki presegajo obseg storitev javne službe, določen s predpisom, ki ureja obvezno občinsko gospodarsko javno službo zbiranja komunalnih odpadkov.

(4) Pri določanju priznavanja stroškov iz prejšnjega odstavka zaradi prevzema odpadne embalaže morata izvajalec javne službe in družba za ravnanje z odpadno embalažo upoštevati naslednje stroške:

1. stroški izvajalca javne službe:

- a) stroški nabave zabojnikov za ločeno zbiranje odpadne embalaže, stroški postavitve in vzdrževanja zbiralnic ločenih frakcij in zbirnih centrov v obsegu, določenem v predpisu, ki ureja obvezno občinsko gospodarsko javno službo zbiranja komunalnih odpadkov,
- b) stroški praznjenja zabojnikov za ločeno zbiranje odpadne embalaže in odvoza odpadne embalaže do zbirnega centra,
- c) stroški izločanja odpadne embalaže iz mešanih komunalnih odpadkov v centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki,

- č) stroški ločenega zbiranja odpadne embalaže, ki je nevarni odpadki, v skladu s predpisom, ki ureja obvezno občinsko gospodarsko javno službo zbiranja komunalnih odpadkov;

2. stroški družbe za ravnanje z odpadno embalažo:

- a) stroški izvajalca javne službe iz prejšnje točke za prevzeto nekomunalno odpadno embalažo,
- b) stroški skladiščenja komunalne odpadne embalaže, vključno z odpadno embalažo, ki je nevarni odpadki, v zbirnih centrih in centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki za čas skladiščenja, ki presega sedem dni,
- c) stroški prevzemanja komunalne odpadne embalaže, vključno z odpadno embalažo, ki je nevarni odpadki, v zbirnih centrih in centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki (npr. nakladanje in tehtanje prevzete odpadne embalaže ter podobna opravila pri prevzemanju odpadne embalaže),
- č) vsi drugi stroški, o katerih se zaradi prevzema odpadne embalaže dogovorita izvajalec javne službe in družba za ravnanje z odpadno embalažo.

(5) Izvajalec javne službe mora najpozneje deseti dan tekočega koledarskega meseca elektronsko obvestiti družbo za ravnanje z odpadno embalažo in pristojnega inšpektorja o količinah zbrane odpadne embalaže v skladu s predpisom, ki ureja obvezno občinsko gospodarsko javno službo zbiranja komunalnih odpadkov, in o količinah odpadne embalaže, izločene iz mešanih komunalnih odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odlagališča odpadkov, v preteklem koledarskem mesecu.

23. člen

(prepovedi za izvajalca javne službe)

Izvajalec javne službe ne sme pri opravljanju storitev obvezne občinske gospodarske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov prevzemati nekomunalne odpadne embalaže, razen če gre za prevzem odpadne embalaže v skladu s četrtem odstavkom 19. člena te uredbe.

5. PREVZEMANJE IN PONOVA UPORABA EMBALAŽE TER PREDELAVA IN ODSTRANJEVANJE ODPADNE EMBALAŽE

5.1. SPLOŠNO

24. člen

(hierarhija ravnanja z odpadno embalažo in zahteve za njeno obdelavo)

(1) Preprečevanje odpadne embalaže, vključno s ponovno uporabo embalaže, priprava odpadne embalaže za ponovno uporabo, recikliranje, energetska predelava in drugi postopki predelave odpadne embalaže imajo prednost pred njenim odstranjevanjem, če to ob razumno višjih stroških omogočajo v praksi uspešno preizkušene in na trgu dostopne tehnologije in postopki.

(2) Priprava odpadne embalaže za ponovno uporabo in recikliranje odpadne embalaže imata prednost pred drugimi postopki predelave odpadne embalaže, vključno z njeno energetsko predelavo, če to ob razumno višjih stroških omogočajo v praksi uspešno preizkušene in na trgu dostopne tehnologije in postopki.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek ministrstvo z okoljevarstvenim dovoljenjem za predelavo ali odstranjevanje odpadkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, dovoli energetsko predelavo odpadne embalaže, če je ta zaradi okoljskih razlogov ter razmerja stroškov in koristi primernejša od drugih postopkov predelave, pod pogojem, da je energetska predelava odpadne embalaže mogoča samo, če so izpolnjeni cilji recikliranja odpadne embalaže iz 25. člena te uredbe.

(4) Izvajalec obdelave odpadne embalaže mora imeti tehniko in mora stehtati vsako vhodno pošiljko odpadne embalaže, preden dejansko vstopi v postopek predelave ali odstranjevanja.

(5) Izvajalec obdelave odpadne embalaže, ki izvaja sortiranje odpadne embalaže, mora stehtati tudi vsako izhodno pošiljko vsake frakcije odpadkov iz postopka sortiranja odpadne embalaže.

25. člen

(okoljski cilji predelave in recikliranja odpadne embalaže)

(1) Za doseganje ciljev te uredbe je treba najpozneje do 31. decembra 2030 doseči naslednje cilje recikliranja:

1. recikliranje za najmanj 70 masnih odstotkov vse odpadne embalaže;
2. minimalne ciljne deleže recikliranja za embalažne materiale, vsebovane v odpadni embalaži:
 - a) 55 masnih odstotkov za plastiko,
 - b) 30 masnih odstotkov za les,
 - c) 80 masnih odstotkov za železo in jeklo,
 - č) 60 masnih odstotkov za aluminij,

- d) 75 masnih odstotkov za steklo,
- e) 85 masnih odstotkov za papir in karton.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je treba najpozneje do 31. decembra 2025 doseči naslednje cilje recikliranja:

1. recikliranje za najmanj 65 masnih odstotkov vse odpadne embalaže;
2. minimalne ciljne deleže recikliranja za embalažne materiale, vsebovane v odpadni embalaži:
 - a) 50 masnih odstotkov za plastiko,
 - b) 25 masnih odstotkov za les,
 - c) 70 masnih odstotkov za železo in jeklo,
 - č) 50 masnih odstotkov za aluminij,
 - d) 70 masnih odstotkov za steklo,
 - e) 75 masnih odstotkov za papir in karton.

(3) Dokler niso doseženi cilji recikliranja iz prejšnjega odstavka, je treba za odpadno embalažo doseči naslednje cilje predelave in recikliranja:

1. predelavo, vključno z energetsko predelavo za najmanj 60 masnih odstotkov vse odpadne embalaže;
2. recikliranje med najmanj 55 masnih odstotkov in največ 80 masnih odstotkov vse odpadne embalaže;
3. minimalne ciljne deleže recikliranja za embalažne materiale, vsebovane v odpadni embalaži:
 - a) 60 masnih odstotkov za steklo,
 - b) 60 masnih odstotkov za papir in karton,
 - c) 50 masnih odstotkov za kovine,
 - č) 22,5 masnega odstotka za plastiko, pri čemer se upošteva le material, ki se ponovno reciklira v plastiko,
 - d) 15 masnih odstotkov za les.

(4) Ministrstvo obvešča in seznaja gospodarske subjekte in širšo javnost z okoljskimi cilji iz tega člena in rezultati vsakoletnega preverjanja doseganja teh ciljev. V ta namen se okoljski cilji in rezultati vsakoletnega preverjanja doseganja teh ciljev objavijo na spletni strani ministrstva.

(pravila za izračun doseganja okoljskih ciljev predelave in recikliranja odpadne embalaže)

(1) Ministrstvo izračunava doseganje ciljev predelave in recikliranja odpadne embalaže iz prejšnjega člena ter preverja vhodne podatke, potrebne za izračune iz drugega do sedmega odstavka tega člena v skladu s pravili za izračun, preverjanje in sporočanje podatkov iz Odločbe 2005/270/ES.

(2) Za izračun doseganja ciljev recikliranja odpadne embalaže iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena ministrstvo izračuna maso nastale odpadne embalaže in maso reciklirane odpadne embalaže v izbranem koledarskem letu. Šteje se, da je masa nastale odpadne embalaže v posameznem koledarskem letu enaka masi embalaže, dane na trg v RS v zadevnem koledarskem letu.

(3) Masa reciklirane odpadne embalaže iz prejšnjega odstavka se izračuna kot masa odpadne embalaže, ki je v zadevnem koledarskem letu vstopila v postopek recikliranja, v katerem se odpadni embalažni materiali dejansko ponovno predelajo v proizvode, materiale ali snovi, ki niso več odpadki, potem ko so bili v zvezi s to odpadno embalažo opravljeni vsi potrebni postopki predobdelave, s katerimi se odstranijo odpadni materiali, ki niso cilj postopka recikliranja, v katerem se odpadni materiali dejansko ponovno predelajo v proizvode, materiale ali snovi.

(4) Za namen izračuna mase reciklirane odpadne embalaže iz drugega odstavka tega člena se upoštevajo podatki izvajalcev recikliranja odpadkov iz poročil o obdelavi odpadkov iz predpisa, ki ureja odpadke, o masi odpadne embalaže, preden vstopi v postopek recikliranja.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek pa se lahko upoštevajo tudi podatki izvajalcev predobdelave odpadkov iz poročil o obdelavi odpadkov iz predpisa, ki ureja odpadke, o masi odpadne embalaže na izhodu iz postopka sortiranja pod pogojem, da:

1. se takšna izhodna odpadna embalaža nato reciklira in
2. se masa odpadnih materialov ali snovi, ki se odstranijo v nadaljnjih postopkih pred postopkom recikliranja ter se nato ne reciklirajo, ne vključi v maso odpadne embalaže, ki se poroča kot reciklirana.

(6) Ministrstvo primerja podatke o masi nastale odpadne embalaže, dobljene v skladu z drugim odstavkom tega člena, s podatki iz poročil izvajalcev javne službe zbiranja in zbiralcev skupnega sistema o zbiranju odpadkov iz predpisa, ki ureja odpadke, o masi odpadne embalaže, prevzete v zadevnem koledarskem letu od izvirnih povzročiteljev odpadkov, s podatki iz poročil proizvajalcev, vpisanih v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo iz 47. člena te uredbe o masi odpadne embalaže, prevzete v zadevnem koledarskem letu od končnih uporabnikov, ter s podatki iz poročil izvajalcev javne službe obdelave o obdelavi odpadkov iz predpisa, ki ureja odpadke, o masi odpadne embalaže, izločene v zadevnem koledarskem letu iz mešanih komunalnih odpadkov.

(7) Za izračun doseganja ciljev recikliranja odpadne embalaže iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena se količina odpadne biorazgradljive embalaže, ki vstopa v aerobno

ali anaerobno predelavo, šteje za reciklirano, kadar je rezultat te obdelave kompost ali digestat 1. kakovostnega razreda, ki je proizvod, v skladu s predpisom, ki ureja predelavo biološko razgradljivih odpadkov in uporabo komposta ali digestata. Kadar je kompost ali digestat odpadek, ki se uvršča v 1. ali 2. kakovostni razred, se vhodne količine odpadne biorazgradljive embalaže štejejo za reciklirano, če se ta kompost ali digestat uporabi v korist kmetijstvu ali za izboljšanje ekološkega stanja tal.

(8) Količina odpadnih embalažnih materialov, ki po predobdelavi izpolnjujejo merila za prenehanje statusa odpadka, določena za tovrstne materiale s posebnim predpisom, se šteje za reciklirano, kadar so takšni materiali namenjeni nadaljnji predelavi v proizvode, materiale ali snovi, ki se bodo uporabili za prvotni namen ali za druge namene. Vendar se materiali, ki niso več odpadki, ne upoštevajo pri izračunu doseganja ciljev recikliranja odpadne embalaže iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena, če bodo uporabljeni kot gorivo ali druga sredstva za pridobivanje energije, ali bodo sežgani, uporabljeni za zasipanje ali odloženi na odlagališčih.

(9) Za izračun doseganja ciljev recikliranja odpadne embalaže iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena se odpadna embalaža, poslana v državo članico, upošteva samo, če je bila poslana za namene recikliranja v tej državi članici.

(10) Odpadna embalaža, zbrana v Republiki Sloveniji in izvožena v tretjo državo, se upošteva pri izračunu doseganja ciljev recikliranja odpadne embalaže iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena, če izvoznik v skladu z uredbo EU, ki ureja pošiljke odpadkov, lahko dokaže, da pošiljka odpadkov izpolnjuje zahteve iz navedene uredbe, ter da je obdelava odpadne embalaže v tretji državi izvedena pod pogoji, ki so v splošnem enakovredni zahtevam, ki jih za obdelavo odpadkov določajo predpisi, ki urejajo odpadke. V ta namen lahko ministrstvo od izvoznika zahteva, da v roku, ki ga določi ministrstvo, predloži dovoljenje za obdelavo odpadkov, na podlagi katerega izvajalec obdelave odpadkov iz tretje države obdeluje odpadno embalažo.

5.2. OBVEZNOSTI DISTRIBUTERJEV

27. člen

(obveznost prevzema embalaže od končnih uporabnikov)

(1) Distributer mora transportno ali skupinsko embalažo neposredno po dobavi embaliranega blaga prevzeti nazaj brezplačno, če jo končni uporabnik želi vrniti. Če končni uporabnik sam prevzema embalirano blago pri distributerju, lahko transportno ali skupinsko embalažo tega blaga pusti neposredno na mestu prevzema ali jo pozneje brezplačno vrne.

(2) Prejšnji odstavek se uporablja tudi za prodajno embalažo, ki hkrati opravlja funkcijo transportne ali skupinske embalaže.

(3) Distributer mora brezplačno prevzeti nazaj tudi prodajno embalažo, kadar jo končni uporabnik želi vrniti, razen tiste, za katero predpisi, ki urejajo odpadke, določajo poseben način zbiranja.

(4) Prejšnji odstavek se ne uporablja za končnega uporabnika, ki je potrošnik.

(5) Distributer mora s prevzeto embalažo ravnati kot z odpadno embalažo.

28. člen

(obveznost začasnega skladiščenja in oddaje odpadne embalaže)

(1) Distributer mora urediti poseben prostor za začasno skladiščenje po posameznih vrstah embalažnega materiala razvrščene odpadne embalaže, ki jo v skladu s prejšnjim členom prevzame od končnih uporabnikov, in odpadne embalaže, ki nastane zaradi njegove dejavnosti, če skupna letna količina te odpadne embalaže presega 150 ton.

(2) Distributer mora odpadno embalažo, ki jo v skladu s prejšnjim členom prevzame od končnih uporabnikov, in odpadno embalažo, ki nastane zaradi njegove dejavnosti, oddati družbi za ravnanje z odpadno embalažo brezplačno in brez zahteve za plačilo zaradi njene morebitne vrednosti ali vrednosti posameznih vrst embalažnega materiala v odpadni embalaži v njenih zbirnih centrih ali družbi za ravnanje z odpadno embalažo neposredno, če se z njo dogovori o takem načinu oddaje odpadne embalaže.

5.3. SISTEM PRO

29. člen

(obveznost zagotavljanja ravnanja z odpadno embalažo in financiranje tega ravnanja)

(1) Proizvajalci zagotavljajo takšno ravnanje z vso odpadno embalažo, ki nastane na območju Republike Slovenije, da se spodbujajo njeno recikliranje in drugi postopki predelave teh odpadkov. S tem v zvezi proizvajalci zagotavljajo prevzemanje odpadne embalaže od izvajalcev javne službe, prevzemanje odpadne embalaže neposredno od distributerjev in končnih uporabnikov ter predelavo in odstranjevanje prevzete odpadne embalaže, tako da so doseženi okoljski cilji predelave in recikliranja odpadne embalaže iz 25. člena te uredbe.

(2) Proizvajalci zagotavljajo tudi financiranje ravnanja z odpadno embalažo iz prejšnjega odstavka.

(3) Proizvajalec lahko pod pogoji iz te uredbe izpolnjuje svoje obveznosti iz prvega in drugega odstavka tega člena (v nadaljnjem besedilu: obveznosti PRO) samostojno ali skupaj z drugimi proizvajalci.

(4) Proizvajalec, ki je proizvajalec ali pridobitelj servisne embalaže, mora izpolnjevati svoje obveznosti PRO ne glede na to, ali je na tej embalaži znamka druge osebe ali je ni.

(5) Proizvajalec, ki je tuje podjetje, s pisnim pooblastilom določi pooblaščenega zastopnika za izpolnitev svojih obveznosti PRO iz tega člena in za izpolnitev obveznosti iz 14., 15. in 16. člena te uredbe.

(6) Dokler proizvajalec, ki je tuje podjetje, ne določi svojega pooblaščenega zastopnika, končni uporabnik, ki je pridobitelj embalaranega blaga za lastno uporabo in ki neposredno od tega tujega podjetja kupi embalarano blago, plača stroške ravnanja z odpadno embalažo na način, določen v 31. členu te uredbe.

5.4. NAČIN IZPOLNJEVANJA OBVEZNOSTI PRO

5.4.A SKUPNO IZPOLNJEVANJE OBVEZNOSTI PRO

30. člen

(skupno izpolnjevanje obveznosti PRO)

(1) Proizvajalec, ki svoje obveznosti PRO iz prejšnjega člena izpolnjuje skupaj z drugimi proizvajalci, mora z družbo za ravnanje z odpadno embalažo skleniti pogodbo, s katero jo pooblasti za skupno izpolnjevanje obveznosti PRO. Če je proizvajalec tuje podjetje, pogodbo sklene tudi njegov pooblaščen zastopnik.

(2) Proizvajalec mora o sklenitvi pogodbe iz prejšnjega odstavka obveščati vse svoje kupce, razen potrošnikov, s pisno izjavo na računih ali dobavnica ob dobavi embalaranega blaga ali servisne embalaže.

(3) Za namen skupnega izpolnjevanja obveznosti PRO upravlja družba za ravnanje z odpadno embalažo skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo (v nadaljnjem besedilu: skupni sistem), v okviru katerega zagotavlja te storitve ravnanja z odpadno embalažo:

1. redno prevzemanje odpadne embalaže od izvajalcev javne službe v zbirnih centrih in centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki, tako da jo od vsakega izvajalca javne službe prevzame najmanj enkrat mesečno, v primeru prejema obvestila iz tretjega odstavka 21. člena te uredbe pa v dveh delovnih dneh po prejemu obvestila,
2. redno prevzemanje odpadne embalaže od distributerjev iz 28. člena te uredbe na način iz 44. člena te uredbe,

3. redno prevzemanje odpadne embalaže od končnih uporabnikov iz drugega odstavka 18. člena te uredbe in drugega odstavka 19. člena te uredbe na način iz 44. člena te uredbe,
4. nadaljnje ravnanje s prevzeto odpadno embalažo v skladu s petim in šestim odstavkom 40. člena te uredbe in
5. ravnanje z odpadno embalažo nevarnega blaga v skladu s predpisi, ki urejajo nevarne odpadke.

(4) Če proizvajalci skupno izpolnjujejo svoje obveznosti PRO z več družbami za ravnanje z odpadno embalažo, lahko vsak proizvajalec izpolnjuje svoje obveznosti PRO za posamezno koledarsko leto samo z eno družbo za ravnanje z odpadno embalažo.

(5) Če proizvajalci za skupno izpolnjevanje obveznosti PRO pooblastijo več družb za ravnanje z odpadno embalažo, delež odpadne embalaže, za katerega mora posamezna družba zagotoviti ravnanje z odpadno embalažo, štirikrat letno določi vlada s sklepom, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, in sicer do:

1. 31. marca tekočega koledarskega leta za april, maj in junij tekočega koledarskega leta,
2. 30. junija tekočega koledarskega leta za julij, avgust in september tekočega koledarskega leta,
3. 30. septembra tekočega koledarskega leta za oktober, november in december tekočega koledarskega leta, in
4. 31. decembra tekočega koledarskega leta za januar, februar in marec prihodnjega koledarskega leta.

(6) Deleži odpadne embalaže iz prejšnjega odstavka se izračunajo po metodologiji iz Priloge 4, ki je sestavni del te uredbe.

31. člen

(plačilo stroškov ravnanja z odpadno embalažo)

(1) Proizvajalci iz prvega odstavka prejšnjega člena skupaj plačajo vse stroške opravljenih storitev ravnanja z odpadno embalažo, ki jih v okviru upravljanja skupnega sistema zagotavlja družba za ravnanje z odpadno embalažo v skladu s to uredbo, vključno s stroški, ki jih mora družba za ravnanje z odpadno embalažo plačevati izvajalcem javne službe v skladu z 22. členom te uredbe, pri čemer vsak posamezen proizvajalec plača del stroškov ravnanja z odpadno embalažo, ki je enak masnemu deležu embalaže, ki jo da na trg v RS, v skupni masi embalaže vseh oseb, ki imajo z družbo za ravnanje z odpadno embalažo sklenjeno pogodbo v skladu s prvim odstavkom prejšnjega člena in tretjim odstavkom tega člena.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek morata del stroškov opravljenih storitev ravnanja z odpadno embalažo, ki jih v okviru upravljanja skupnega sistema zagotavlja družba za ravnanje z odpadno embalažo v skladu s to uredbo, plačati tudi:

1. trgovec, ki od dobavitelja kupi embalirano blago ali servisno embalažo, ki jo je dala na trg v RS oseba, ki ni proizvajalec iz 36. točke 3. člena te uredbe, pri čemer vsak trgovec plača del stroškov ravnanja z odpadno embalažo, ki je enak masnemu deležu embalaže, ki jo kupi kot embalirano blago ali servisno embalažo od tega dobavitelja, v skupni masi embalaže vseh oseb, ki imajo z družbo za ravnanje z odpadno embalažo sklenjeno pogodbo v skladu s prvim odstavkom prejšnjega člena in tretjim odstavkom tega člena, in
2. pridobitelj embaliranega blaga za lastno uporabo, ki kupi embalirano blago neposredno od tujega podjetja, ki nima svojega pooblaščenega zastopnika, pri čemer vsak pridobitelj embaliranega blaga za lastno uporabo plača del stroškov ravnanja z odpadno embalažo, ki je enak masnemu deležu embalaže, ki jo kupi kot embalirano blago od tega tujega podjetja, v skupni masi embalaže vseh oseb, ki imajo z družbo za ravnanje z odpadno embalažo sklenjeno pogodbo v skladu s prvim odstavkom prejšnjega člena in tretjim odstavkom tega člena.

(3) Trgovec in pridobitelj embaliranega blaga za lastno uporabo iz prejšnjega odstavka morata v zvezi s plačilom stroškov storitev ravnanja z odpadno embalažo skleniti pogodbo z družbo za ravnanje z odpadno embalažo, pri čemer se smiselno uporablja četrti odstavek prejšnjega člena. Trgovec mora o sklenitvi pogodbe iz prejšnjega stavka obveščati vse svoje kupce, razen potrošnikov, s pisno izjavo na računih ali dobavnica ob dobavi embaliranega blaga ali servisne embalaže.

(4) Za namen plačila stroškov ravnanja z odpadno embalažo osebe iz prvega odstavka prejšnjega člena in osebe iz drugega odstavka tega člena sporočajo družbi za ravnanje z odpadno embalažo podatke, ločeno po embalažnih materialih, o masi embalaže, dane na trg v RS, oziroma podatke o masi embalaže, kupljene kot embalirano blago ali kot servisna embalaža. Proizvajalci sporočajo podatke na podlagi evidence iz 15. člena te uredbe.

(5) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena lahko oseba iz prvega odstavka prejšnjega člena in oseba iz drugega odstavka tega člena plačata stroške ravnanja z odpadno embalažo v pavšalnem znesku, ki ga določi družba za ravnanje z odpadno embalažo, če je skupna letna količina embalaže, ki jo sporoči družbi za ravnanje z odpadno embalažo za namen plačila stroškov ravnanja z odpadno embalažo, manjša od 1 000 kg.

(6) Stroški posamezne osebe iz prvega odstavka prejšnjega člena in osebe iz drugega odstavka tega člena ne smejo presegati stroškov, potrebnih za zagotavljanje tehnično in okoljsko izvedljivih storitev ravnanja z odpadno embalažo v skladu s to uredbo in predpisi, ki urejajo odpadke, ob upoštevanju načela skrbnosti dobrega gospodarja.

(7) Stroške upravljanja skupnega sistema plačajo samo proizvajalci iz prvega odstavka prejšnjega člena. Med stroške upravljanja skupnega sistema se štejejo vsi stroški, ki jih ima družba za ravnanje z odpadno embalažo zaradi izpolnjevanja zahtev iz te uredbe, razen stroškov opravljenih storitev ravnanja z odpadno embalažo iz tretjega odstavka 30. člena te uredbe.

5.4.B SAMOSTOJNO IZPOLNJEVANJE OBVEZNOSTI PRO

(samostojno izpolnjevanje obveznosti PRO)

(1) Proizvajalec lahko svoje obveznosti PRO izpolnjuje samostojno v okviru individualnega sistema ravnanja z odpadno embalažo (v nadaljnjem besedilu: individualni sistem), če je vpisan v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo.

(2) V evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo se lahko vpiše proizvajalec, ki:

1. je vpisan v evidenco proizvajalcev iz 14. člena te uredbe,
2. daje na trg v RS samo embalažo, ki se kot odpadna embalaža razvršča med nekomunalno odpadno embalažo,
3. vsem končnim uporabnikom omogoča vračilo embalaže, ki jo kot embalirano blago ali servisno embalažo daje na trg v RS, in
4. s prevzeto embalažo ravna kot z odpadno embalažo in zanjo sam zagotavlja oddajo v končni postopek predelave ali odstranjevanja v skladu s to uredbo in predpisi, ki urejajo odpadke, tako da se upošteva hierarhija ravnanja z odpadno embalažo iz 24. člena te uredbe in okoljski cilji predelave in recikliranja odpadne embalaže iz 25. člena te uredbe.

33. člen

(evidenca individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo)

Ministrstvo vodi evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo, ki vsebuje te podatke:

1. firmo in sedež ter matično in davčno številko proizvajalca,
2. vrsto embalaže, ki jo daje na trg v RS,
3. podatke o dejavnosti firme (embaler, pridobitelj embaliranega blaga, proizvajalec ali pridobitelj servisne embalaže) in
4. datum vpisa v evidenco.

34. člen

(vpis v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo)

(1) Ministrstvo vpiše proizvajalca na njegovo zahtevo v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo, če so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 32. člena te uredbe. Vzorec zahteve za vpis v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo je dostopen na spletni strani ministrstva.

(2) Proizvajalec mora zahtevi iz prejšnjega odstavka priložiti dokazila o izpolnjevanju predpisanih pogojev iz 2. in 3. točke drugega odstavka 32. člena te uredbe in načrt ravnanja z odpadno embalažo, s katerim dokazuje izpolnjevanje pogoja iz 4. točke drugega odstavka 32. člena te uredbe.

(3) Ministrstvo vpiše proizvajalca v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo za obdobje petih let in mu o tem izda potrdilo.

35. člen

(načrt ravnanja z odpadno embalažo)

Načrt ravnanja z odpadno embalažo iz prvega odstavka prejšnjega člena mora vsebovati predvsem podatke o:

1. vrstah embalažnega materiala v nekomunalni odpadni embalaži, za katero zagotavlja nadaljnjo predelavo ali odstranjevanje,
2. predvidenem načinu in obsegu prevzemanja embalaže pri končnih uporabnikih,
3. vrsti in zmogljivosti sredstev in opreme za prevzemanje embalaže pri končnih uporabnikih,
4. predvideni celotni masi letno prevzete embalaže in masnih deležih embalažnega materiala iz prvega odstavka 15. člena te uredbe,
5. predvidenih načinih in izvajalcih ponovne uporabe, predelave ali odstranjevanja odpadne embalaže, ki jim bo oddajal prevzeto embalažo kot odpadno embalažo,
6. predvidenih masnih deležih predelane odpadne embalaže in embalažnega materiala in
7. vrstah in predvidenih količinah odpadne embalaže, za katero bo zagotavljal odstranjevanje z odlaganjem, vključno z dokazili o tem, da za to embalažo ni mogoče zagotavljati ustrežnejšega ravnanja v skladu s prvim in drugim odstavkom 24. člena te uredbe.

36. člen

(izbris iz evidence individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo)

(1) Ministrstvo proizvajalca izbriše iz evidence individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo pred koncem obdobja iz tretjega odstavka 34. člena te uredbe, če proizvajalec:

1. preneha obstajati ali prijavi namero o prenehanju samostojnega izpolnjevanja obveznosti PRO.
2. ne zagotavlja prevzemanja embalaže od vseh končnih uporabnikov ali nadaljnjega ravnanja z odpadno embalažo v skladu s to uredbo in predpisi, ki urejajo odpadke, ali
3. ne predloži poročila o ravnanju z odpadno embalažo iz 47. člena te uredbe.

(2) V primeru iz 2. točke prejšnjega odstavka se izbris iz evidence individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo opravi na podlagi pravnomočne odločbe pristojnega inšpekcijskega organa.

37. člen

(obveznosti)

(1) Proizvajalec, ki samostojno izpolnjuje svoje obveznosti PRO, mora v okviru individualnega sistema vsem končnim uporabnikom omogočati vračilo embalaže, ki jo kot embalirano blago ali servisno embalažo daje na trg v RS.

(2) Proizvajalec, ki samostojno izpolnjuje svoje obveznosti PRO, mora v okviru individualnega sistema s prevzeto embalažo ravnati kot z odpadno embalažo. Za odpadno embalažo, ki jo sam prevzame pri končnih uporabnikih v posameznem koledarskem letu, mora sam zagotoviti oddajo v končni postopek predelave ali odstranjevanja v skladu s to uredbo in predpisi, ki urejajo odpadke, tako da se upoštevajo hierarhija ravnanja z odpadno embalažo iz 24. člena te uredbe in okoljski cilji predelave in recikliranja odpadne embalaže iz 25. člena te uredbe.

(3) Proizvajalec, ki samostojno izpolnjuje svoje obveznosti PRO, mora družbi za ravnanje z odpadno embalažo plačevati stroške ravnanja z odpadno embalažo, ki se kljub samostojnemu izpolnjevanju obveznosti PRO še pojavlja v skupnem sistemu ravnanja z odpadno embalažo.

38. člen

(obveščanje končnega uporabnika)

Proizvajalec, ki samostojno izpolnjuje svoje obveznosti PRO, mora z obvestilom na embalaži, ki jo daje na trg v RS, ali s pisno izjavo na računih ali dobavnica seznaniti vsakega končnega uporabnika z možnostjo brezplačnega vračila embalaže neposredno ob dobavi embaliranega blaga ali pozneje na za to določenem mestu.

5.5. VRAČLJIVA EMBALAŽA

39. člen

(vračljiva embalaža)

(1) Ne glede na četrti odstavek 31. člena te uredbe se masa embalaže, ki kot vračljiva embalaža kroži v nadzorovanem kroženju vračljive embalaže, ne prišteva k masi embalaže, ki jo proizvajalci iz prvega odstavka 31. člena te uredbe sporočajo družbi za ravnanje z odpadno embalažo v skladu s četrtim odstavkom 31. člena te uredbe.

(2) Proizvajalci iz prejšnjega odstavka morajo družbi za ravnanje z odpadno embalažo za vračljivo embalažo sporočiti samo podatke o količini nove embalaže, vključene v nadzorovano kroženje vračljive embalaže zaradi povečanja obsega embaliranega blaga v vračljivi embalaži ali zaradi nadomeščanja količin embalaže, ki se je po uporabi zavrnila oziroma se po uporabi ni vrnila v nadzorovano kroženje vračljive embalaže.

(3) Za vračljivo embalažo iz prvega odstavka tega člena se štejejo tudi lesene standardizirane palete, ki so kot transportna embalaža označene z znakom »EUR«, ki ga izdaja Mednarodna železniška zveza, in znakom »EPAL«, zapisanima v ovalih.

5.6. DRUŽBA ZA RAVNANJE Z ODPADNO EMBALAŽO

40. člen

(obveznosti)

(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora na celotnem območju Republike Slovenije zagotavljati predpisano ravnanje za vso odpadno embalažo, ki nastane na območju Republike Slovenije, razen za tisto odpadno embalažo, za katero zagotavljajo ravnanje proizvajalci, ki samostojno izpolnjujejo svoje obveznosti PRO.

(2) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora od izvajalcev javne službe prevzemati vso odpadno embalažo, ki je zbrana kot ločena frakcija v skladu s predpisom, ki ureja obvezno občinsko gospodarsko javno službo zbiranja komunalnih odpadkov, ter vso

odpadno embalažo, ki je izločena iz mešanih komunalnih odpadkov v centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki v skladu s predpisom, ki ureja odlagališča odpadkov.

(3) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora od izvajalcev javne službe redno prevzemati odpadno embalažo iz prejšnjega odstavka v zbirnih centrih in centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki. Če proizvajalci za skupno izpolnjevanje obveznosti PRO pooblastijo več družb za ravnanje z odpadno embalažo, mora posamezna družba za ravnanje z odpadno embalažo od vsakega izvajalca javne službe zagotoviti prevzem odpadne embalaže v deležih odpadne embalaže iz petega odstavka 30. člena te uredbe, in sicer:

1. od 1. januarja do 31. marca tekočega koledarskega leta v deležih iz 4. točke petega odstavka 30. člena te uredbe,
2. od 1. aprila do 30. junija tekočega koledarskega leta mora prevzemati odpadno embalažo v deležih iz 1. točke petega odstavka 30. člena te uredbe,
3. od 1. julija do 30. septembra tekočega koledarskega leta v deležih iz 2. točke petega odstavka 30. člena te uredbe in
4. od 1. oktobra do 31. decembra tekočega koledarskega leta v deležih iz 3. točke petega odstavka 30. člena te uredbe.

(4) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora redno prevzemati odpadno embalažo od distributerjev in končnih uporabnikov na način iz 44. člena te uredbe.

(5) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora za vso odpadno embalažo, prevzeto v posameznem koledarskem letu, najpozneje do konca naslednjega koledarskega leta zagotoviti oddajo v končni postopek predelave ali odstranjevanja v skladu s to uredbo in predpisi, ki urejajo odpadke, tako da se upoštevajo hierarhija ravnanja z odpadno embalažo iz 24. člena te uredbe ter okoljski cilji predelave in recikliranja odpadne embalaže iz 25. člena te uredbe.

(6) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora za prevzeto odpadno embalažo pred njeno oddajo v končni postopek predelave ali odstranjevanja zagotoviti skladiščenje in predobdelavo odpadne embalaže, vključno s sortiranjem po embalažnih materialih iz Odločbe 97/129/ES. Če mora po sortiranju iz prejšnjega stavka oseba, ki odpadno embalažo reciklira ali predeluje po drugih postopkih, to odpadno embalažo pred recikliranjem ali drugim postopkom predelave dodatno sortirati, mora družba za ravnanje z odpadno embalažo izločene odpadke prevzeti nazaj in na svoje stroške zagotoviti ravnanje z njimi.

41. člen

(okoljevarstveno dovoljenje)

(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo lahko upravlja skupni sistem, v okviru katerega zagotavlja storitve ravnanja z odpadno embalažo iz tretjega odstavka 30. člena te uredbe, če ima za to okoljevarstveno dovoljenje v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(2) Okoljevarstveno dovoljenje iz prejšnjega odstavka se izda na zahtevo pravni osebi, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. vlagatelj je gospodarska družba, registrirana za opravljanje dejavnosti zbiranja, odvoza, posredovanja in predelave odpadkov po predpisih, ki urejajo klasifikacijo dejavnosti,
2. vlagatelj sam ali skupaj s podizvajalci ali drugimi osebami, ki izpolnjujejo predpisane pogoje in zagotavljajo zbiranje in predobdelavo odpadne embalaže v skladu s to uredbo, razpolaga s sredstvi in opremo ter napravami in zbirnimi centri iz 44. člena te uredbe in
3. vlagatelj sam ali skupaj s podizvajalci ali drugimi osebami izpolnjuje pogoje za predelavo ali odstranjevanje odpadne embalaže v skladu s predpisi, ki urejajo odpadke.

(3) Ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju iz prvega odstavka tega člena opredeli vlagatelja za družbo za ravnanje z odpadno embalažo in mu dovoli upravljati skupni sistem. V dovoljenju se določijo tudi:

1. vrste embalaže (gospodinjska, negospodinjska), ki jo proizvajalci, ki skupno izpolnjujejo svoje obveznosti z vključitvijo v skupni sistem te družbe za ravnanje z odpadno embalažo, dajejo na trg v Republiki Sloveniji,
2. vrste embalažnih materialov v embalaži iz prejšnje točke in
3. vrste odpadne embalaže (komunalna, nekomunalna), za katero se zagotavljajo storitve iz tretjega odstavka 30. člena te uredbe.

42. člen

(vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

Vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka prejšnjega člena mora vsebovati:

1. podatke o firmi, sedežu, matični in davčni številki in višini osnovnega kapitala gospodarske družbe,
2. načrt ravnanja z odpadno embalažo,
3. prikaz osnov za tarifo obračunavanja storitev udeležencem v skupnem sistemu ravnanja z odpadno embalažo (npr. cenovni dejavniki zbiranja, skladiščenja, predobdelave, vključno s sortiranjem, prevoza, recikliranja, energetske predelave ter druge predelave ali odstranjevanja odpadne embalaže ter upravljanja sistema) in
4. dokazila o izpolnjevanju pogojev iz 2. in 3. točke drugega odstavka prejšnjega člena.

43. člen

(načrt ravnanja z odpadno embalažo)

Načrt ravnanja z odpadno embalažo iz 2. točke prejšnjega člena mora vsebovati podatke o:

1. vrstah embalaže (gospodinjska, negospodinjska) in vrstah embalažnih materialov v embalaži, za katero družba za ravnanje z odpadno embalažo organizira skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo,
2. proizvajalcih, ki nameravajo skupno izpolnjevati svoje obveznosti predvidoma z vključitvijo v skupni sistem te družbe za ravnanje z odpadno embalažo,
3. osebah iz drugega odstavka 31. člena te uredbe, ki nameravajo izpolnjevati svoje obveznosti predvidoma s sklenitvijo pogodbe s to družbo za ravnanje z odpadno embalažo,
4. predvidenem načinu rednega prevzemanja odpadne embalaže od izvajalcev javne službe,
5. predvidenem načinu rednega prevzemanja odpadne embalaže neposredno od distributerjev in končnih uporabnikov,
6. številu, lokacijah in upravljavcih zbirnih centrov, ki jih bo družba za ravnanje z odpadno embalažo zagotovila v skladu s 44. členom te uredbe,
7. številu, lokacijah in upravljavcih naprav za predobdelavo odpadne embalaže, ki jih bo družba za ravnanje z odpadno embalažo zagotovila v skladu s 44. členom te uredbe,
8. vrsti in zmogljivosti sredstev in opreme, potrebne za zbiranje in predobdelavo, vključno s sortiranjem po embalažnih materialih iz Odločbe 97/129/ES, pred njeno oddajo v predelavo ali odstranjevanje,
9. podizvajalcih ali drugih osebah, s katerimi bo zagotavljala zbiranje in predobdelavo odpadne embalaže pred njeno oddajo v predelavo ali odstranjevanje, in te osebe razpolagajo s sredstvi in opremo ter zbirnimi centri in napravami iz 44. člena te uredbe, ki izpolnjujejo predpisane pogoje in zagotavljajo ravnanje z odpadno embalažo v skladu s to uredbo,
10. predvidenih načinih in podizvajalcih ali drugih osebah, s katerimi bo zagotavljala predelavo ali odstranjevanje odpadne embalaže v skladu s predpisi,
11. predvidenih masnih odstotkih predelane odpadne embalaže, predvidenih masnih odstotkih reciklirane odpadne embalaže ter predvidenih masnih odstotkih recikliranih embalažnih materialov za izpolnitev okoljskih ciljev predelave in recikliranja odpadne embalaže iz 25. člena te uredbe,
12. vrstah in predvidenih količinah odpadne embalaže, ki se bo odlagala na odlagališčih odpadkov, vključno z dokazili o tem, da za to odpadno embalažo ni mogoče zagotavljati ustrežnejšega ravnanja v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadno embalažo iz 24. člena te uredbe, in
13. izpolnjevanju zahtev iz 45. člena te uredbe o obveščanju javnosti, zlasti končnih uporabnikov.

44. člen

(naprave za predobdelavo odpadne embalaže in zbirni centri)

(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora v okviru upravljanja skupnega sistema zagotoviti zadostno število naprav za predobdelavo odpadne embalaže, katerih skupna zmogljivost mora zadoščati za zagotavljanje rednega prevzemanja odpadne embalaže od izvajalcev javne službe, distributerjev in končnih uporabnikov. V ta namen mora zagotoviti mrežo takšnih naprav glede na:

1. gostoto poseljenosti in obseg nastajanja komunalne odpadne embalaže, pri čemer mora družba za ravnanje z odpadno embalažo upoštevati število zbirnih centrov izvajalcev javne službe zbiranja in količine odpadne embalaže, ki so jo ti izvajalci zbrali v zadnjih treh koledarskih letih, ter število centrov za ravnanje s komunalnimi odpadki izvajalcev javne službe obdelave in količine odpadne embalaže, ki so jo ti izvajalci izločili iz mešanih komunalnih odpadkov v zadnjih treh koledarskih letih,
2. porazdelitev in število zbirnih centrov odpadne embalaže iz drugega odstavka tega člena in količine prevzete nekomunalne odpadne embalaže v teh zbirnih centrih v zadnjih treh letih in
3. prostorsko umestitev oziroma oddaljenost od naprav za recikliranje, energetsko predelavo in druge postopke predelave odpadne embalaže ter sežiganje in odlaganje odpadne embalaže.

(2) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora v okviru upravljanja skupnega sistema zagotoviti zadostno število zbirnih centrov, kjer od distributerjev in končnih uporabnikov, razen potrošnikov, zagotavlja prevzem odpadne embalaže, razen če zagotavlja njeno prevzemanje neposredno pri teh osebah. V ta namen mora družba za ravnanje z odpadno embalažo zagotoviti mrežo zbirnih centrov, v okviru katere med dvema zbirnima centroma ni več kot 60 km zračne razdalje.

(3) Družba za ravnanje z odpadno embalažo objavi seznam zbirnih centrov in njihov delovni čas na svoji spletni strani.

45. člen

(obveščanje javnosti)

(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora z objavo na svoji spletni strani obveščati javnost, zlasti končne uporabnike, o pravilnem ravnanju z odpadno embalažo in možnostih, ki so na voljo za brezplačno oddajanje odpadne embalaže ločeno od drugih odpadkov, o namenu in ciljih ločenega zbiranja odpadne embalaže v povezavi z zagotavljanjem njenega recikliranja in drugih postopkov predelave ter o pomenu oznak na embalaži, ki je na trgu v RS.

(2) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora distributerje in končne uporabnike z objavo na svoji spletni strani obveščati o urejenih zbirnih centrih iz 44. člena te uredbe.

46. člen

(poročilo družbe za ravnanje z odpadno embalažo)

(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora ministrstvu najpozneje do 31. marca tekočega leta predložiti poročilo o ravnanju z odpadno embalažo za preteklo koledarsko leto v pisni ali elektronski obliki. Vzorec obrazca poročila je dostopen na spletni strani ministrstva.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke o:

1. firmi in sedežu ter matični in davčni številki družbe za ravnanje z odpadno embalažo,
2. firmi in sedežu ter matični in davčni številki proizvajalcev, vključenih v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo,
3. firmi in sedežu ter matični in davčni številki pooblaščenih zastopnikov proizvajalcev, ki so tuja podjetja, vključena v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo,
4. firmi in sedežu ter matični in davčni številki oseb iz drugega odstavka 31. člena te uredbe, s katerimi ima sklenjeno pogodbo iz tretjega odstavka 31. člena te uredbe,
5. firmi in sedežu ter matični in davčni številki podizvajalcev in drugih oseb, s katerimi zagotavlja zbiranje odpadne embalaže, njeno skladiščenje, predobdelavo ali druge dejavnosti v zvezi z odpadno embalažo pred njeno oddajo v predelavo ali odstranjevanje,
6. firmi in sedežu ter matični in davčni številki podizvajalcev in drugih oseb, s katerimi zagotavlja predelavo in odstranjevanje odpadne embalaže,
7. masi embalaže v kg (kot celo število brez decimalnih mest), ki jo dajejo posamezne osebe iz 2. točke tega odstavka na trg v RS, ločeno po vrstah embalaže (gospodinjstva, negospodinjstva) in ločeno po embalažnih materialih iz prvega odstavka 15. člena te uredbe ter ločeno za servisno embalažo; za kompozitno embalažo tudi podatek o prevladujočem materialu v kompozitu,
8. masi embalaže v kg (kot celo število brez decimalnih mest), ki jo v skladu z drugim odstavkom 31. člena te uredbe kupujejo posamezne osebe iz 4. točke tega odstavka, ločeno po embalažnih materialih iz prvega odstavka 15. člena te uredbe in ločeno za servisno embalažo; za kompozitno embalažo tudi podatek o prevladujočem materialu v kompozitu,
9. tarifi za obračunavanje stroškov ravnanja z odpadno embalažo,
10. prihodkih, odhodkih in stroških, povezanih z ravnanjem z odpadno embalažo,
11. načinu določanja mase predelane ali reciklirane odpadne embalaže glede na stopnjo vlažnosti odpadne embalaže in glede na odpadke, ki niso embalaža in se zberejo skupaj z odpadno embalažo,

12. masi in vrstah komunalne odpadne embalaže, ki je prevzeta od izvajalcev javne službe, ločeno po številkah odpadkov in ločeno po teh izvajalcih,
13. masi in vrstah nekomunalne odpadne embalaže, ki je prevzeta od distributerjev in končnih uporabnikov, ločeno po številkah odpadkov,
14. masi prevzete odpadne embalaže, ločeno po številkah odpadkov in po embalažnih materialih, določenih v preglednicah iz Odločbe 2005/270/ES,
15. masi prevzete odpadne embalaže, ki je nevaren odpadek, v masi odpadne embalaže iz prejšnje točke, ločeno po številkah odpadkov in po embalažnih materialih, določenih v preglednicah iz Odločbe 2005/270/ES,
16. masi predelane in odstranjene odpadne embalaže, ločeno po številkah odpadkov in po embalažnih materialih, določenih v preglednicah iz Odločbe 2005/270/ES,
17. masi predelane in odstranjene odpadne embalaže, ki je nevaren odpadek, v masi odpadne embalaže iz prejšnje točke, ločeno po številkah odpadkov in po embalažnih materialih, določenih v preglednicah iz Odločbe 2005/270/ES, ter ločeno po postopkih predelave ali odstranjevanja,
18. masi reciklirane odpadne embalaže v masi odpadne embalaže iz 16. točke tega odstavka, ločeno po številkah odpadkov in po embalažnih materialih, določenih v preglednicah iz Odločbe 2005/270/ES,
19. masi energetsko predelane odpadne embalaže v masi odpadne embalaže iz 16. točke tega odstavka, ločeno po številkah odpadkov in po embalažnih materialih, določenih v preglednicah iz Odločbe 2005/270/ES,
20. masi odstranjene odpadne embalaže v masi odpadne embalaže iz 16. točke tega odstavka, ločeno po postopkih odstranjevanja ter ločeno po številkah odpadkov in po embalažnih materialih, določenih v preglednicah iz Odločbe 2005/270/ES,
21. masi odpadne embalaže v masi odpadne embalaže iz 16. točke tega odstavka, poslani ali izvoženi v predelavo ali sežiganje v sežigalnici z energetsko izrabo v državi članici ali tretje države, ločeno po predelovalcih in po postopkih predelave ter ločeno po številkah odpadkov in po embalažnih materialih, določenih v preglednicah iz Odločbe 2005/270/ES,
22. masnih deležih embalažnih materialov, določenih v preglednicah iz Odločbe 2005/270/ES, v masi odpadne embalaže iz 14., 16., 18., 19., 20. in 21. točke tega odstavka in
23. izpolnjevanju zahtev iz 45. člena te uredbe o dejavnostih obveščanja javnosti, zlasti končnih uporabnikov.

(3) Podatki iz 7. in 8. točke prejšnjega odstavka so podatki, ki jih družbi za ravnanje z odpadno embalažo sporočajo proizvajalci ter osebe iz drugega odstavka 31. člena te uredbe za namen plačila stroškov ravnanja z odpadno embalažo v skladu z 31. členom te uredbe.

(4) Ministrstvo od družbe za ravnanje z odpadno embalažo zahteva dopolnitev poročila o ravnanju z odpadno embalažo, če ugotovi, da ni izdelano v skladu z zahtevami iz tega člena ali ne vsebuje vseh zahtevanih podatkov.

(5) Če družba za ravnanje z odpadno embalažo ministrstvu zahtevane dopolnitve poročila o ravnanju z odpadno embalažo ne predloži v roku, ki ga ministrstvo določi v zahtevi iz prejšnjega odstavka, se šteje, da poročila ni predložila, o čemer ministrstvo obvesti pristojnega inšpektorja.

47. člen

(poročilo proizvajalca, ki je vpisan v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo)

(1) Proizvajalec, ki je vpisan v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo, mora ministrstvu najpozneje do 31. marca tekočega leta predložiti v pisni ali elektronski obliki poročilo o ravnanju z odpadno embalažo za preteklo koledarsko leto. Vzorec obrazca poročila je dostopen na spletni strani ministrstva.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke o:

1. firmi in sedežu ter matični in davčni številki proizvajalca,
2. masi embalaže v kg (kot celo število brez decimalnih mest), ki jo je dal na trg v RS, ločeno po embalažnih materialih iz prvega odstavka 15. člena te uredbe in ločeno za servisno embalažo; za kompozitno embalažo tudi podatek o prevladujočem materialu v kompozitu,
3. masi embalaže iz prejšnje točke, ki se kljub samostojnemu izpolnjevanju obveznosti PRO pojavlja v skupnem sistemu ravnanja z odpadno embalažo in za katero družbi za ravnanje z odpadno embalažo plačuje stroške ravnanja z odpadno embalažo v skladu s tretjim odstavkom 37. člena te uredbe,
4. masi odpadne embalaže, ki jo je sam prevzel pri končnih uporabnikih, ločeno po številkah odpadkov in po embalažnih materialih, določenih v preglednicah iz Odločbe 2005/270/ES,
5. masi prevzete odpadne embalaže, ki je nevaren odpadek, v masi odpadne embalaže iz prejšnje točke, ločeno po številkah odpadkov in po embalažnih materialih, določenih v preglednicah iz Odločbe 2005/270/ES,
6. masi predelane in odstranjene odpadne embalaže, ločeno po številkah odpadkov in po embalažnih materialih, določenih v preglednicah iz Odločbe 2005/270/ES,
7. masi predelane in odstranjene odpadne embalaže, ki je nevaren odpadek, v masi odpadne embalaže iz prejšnje točke, ločeno po številkah odpadkov in po embalažnih materialih, določenih v preglednicah iz Odločbe 2005/270/ES, ter ločeno po postopkih predelave ali odstranjevanja,
8. masi reciklirane odpadne embalaže v masi odpadne embalaže iz 6. točke tega odstavka, ločeno po številkah odpadkov in po embalažnih materialih, določenih v preglednicah iz Odločbe 2005/270/ES,

9. masi energetsko predelane odpadne embalaže v masi odpadne embalaže iz 6. točke tega odstavka, ločeno po številkah odpadkov in po embalažnih materialih, določenih v preglednicah iz Odločbe 2005/270/ES,
10. masi odstranjene odpadne embalaže v masi odpadne embalaže iz 6. točke tega odstavka, ločeno po številkah odpadkov in po postopkih odstranjevanja in ločeno po embalažnih materialih, določenih v preglednicah iz Odločbe 2005/270/ES,
11. masi odpadne embalaže v masi odpadne embalaže iz 6. točke tega odstavka, poslani ali izvoženi v predelavo ali sežiganje v sežigalnice z energetsko izrabo v državi članici ali tretje države, ločeno po predelovalcih in po postopkih predelave in ločeno po številkah odpadkov in po embalažnih materialih, določenih v preglednicah iz Odločbe 2005/270/ES, in
12. masnih deležih embalažnih materialov, določenih v preglednicah iz Odločbe 2005/270/ES, v masi odpadne embalaže iz 4., 6., 8., 9., 10. in 11. točke tega odstavka.

(3) Ministrstvo od proizvajalca iz prvega odstavka tega člena zahteva dopolnitev poročila o ravnanju z odpadno embalažo, če ugotovi, da ni izdelano v skladu z zahtevami iz tega člena ali ne vsebuje vseh zahtevanih podatkov.

(4) Če proizvajalec iz prejšnjega odstavka ministrstvu zahtevane dopolnitve poročila o ravnanju z odpadno embalažo ne predloži v roku, ki ga ministrstvo določi v zahtevi iz prejšnjega odstavka, se šteje, da poročila ni predložila, o čemer ministrstvo obvesti pristojnega inšpektorja.

48. člen

(analiza sistema ravnanja z embalažo in odpadno embalažo)

(1) Ministrstvo do 31. decembra tekočega leta pripravi analizo sistema ravnanja z embalažo in odpadno embalažo za preteklo koledarsko leto in jo najpozneje do 15. januarja naslednjega leta objavi na svoji spletni strani.

(2) Ministrstvo pripravi analizo sistema ravnanja z embalažo in odpadno embalažo na podlagi:

1. podatkov iz evidence proizvajalcev iz 14. člena te uredbe,
2. poročil o dajanju embalaže na trg v RS iz 16. člena te uredbe,
3. poročil iz 46. in 47. člena te uredbe ter
4. poročil izvirnih povzročiteljev odpadkov o nastalih odpadkih in ravnanju z njimi, poročil zbiralcev o zbiranju odpadkov in poročil izvajalcev obdelave o obdelavi odpadkov iz predpisa, ki ureja odpadke, v katerih so navedene osebe poročale o odpadni embalaži.

(3) V analizi sistema ravnanja z embalažo in odpadno embalažo so navedeni podatki o:

1. masi embalaže, dane na trg v RS, ločeno po embalažnih materialih iz prvega odstavka 15. člena te uredbe,
2. masi embalaže, ki so jo dali na trg v RS proizvajalci, ki svoje obveznosti PRO izpolnjujejo skupaj z drugimi proizvajalci, ločeno po embalažnih materialih iz prvega odstavka 15. člena te uredbe in ločeno po družbah za ravnanje z odpadno embalažo,
3. masi embalaže, ki so jo kupile osebe iz drugega odstavka 31. člena te uredbe, vključene v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo, ločeno po embalažnih materialih iz prvega odstavka 15. člena te uredbe, in ločeno po družbah za ravnanje z odpadno embalažo,
4. masi embalaže, ki so jo dali na trg v RS proizvajalci, vpisani v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo, ločeno po embalažnih materialih iz prvega odstavka 15. člena te uredbe,
5. firmi in sedežu družb za ravnanje z odpadno embalažo, ki so upravljale skupne sisteme ravnanja z odpadno embalažo,
6. firmi in sedežu proizvajalcev, ki so vpisani v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo,
7. zbirnih centrih in napravah iz 44. člena te uredbe, ločeno po družbah za ravnanje z odpadno embalažo,
8. masi in vrstah komunalne odpadne embalaže, ločeno po številkah odpadkov, za katero je posamezna družba za ravnanje z odpadno embalažo zagotovila prevzem od posameznega izvajalca javne službe,
9. doseženih deležih odpadne embalaže iz petega odstavka 30. člena te uredbe, v katerih je posamezna družba za ravnanje z odpadno embalažo v skladu s tretjim odstavkom 40. člena te uredbe zagotovila prevzem odpadne embalaže od posameznega izvajalca javne službe,
10. masi in vrstah nekomunalne odpadne embalaže, ločeno po številkah odpadkov, za katero je posamezna družba za ravnanje z odpadno embalažo zagotovila prevzem od distributerjev in končnih uporabnikov,
11. masi odpadne embalaže, za katero je posamezna družba za ravnanje z odpadno embalažo zagotovila prevzem, ločeno po številkah odpadkov in po embalažnih materialih, določenih v preglednicah iz Odločbe 2005/270/ES,
12. masi odpadne embalaže, za katero so proizvajalci, ki so vpisani v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo, zagotovili prevzem od končnih uporabnikov, ločeno po številkah odpadkov in po embalažnih materialih, določenih v preglednicah iz Odločbe 2005/270/ES,
13. masi odpadne embalaže, za katero je posamezna družba za ravnanje z odpadno embalažo zagotovila predelavo ali odstranjevanje, ločeno po številkah odpadkov in po embalažnih materialih, določenih v preglednicah iz Odločbe 2005/270/ES,
14. masi odpadne embalaže, za katero so proizvajalci, vpisani v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo, zagotovili predelavo ali odstranjevanje, ločeno po

številkah odpadkov in po embalažnih materialih, določenih v preglednicah iz Odločbe 2005/270/ES,

15. masi odpadne embalaže, za katero je posamezna družba za ravnanje z odpadno embalažo zagotovila recikliranje, ločeno po številkah odpadkov in po embalažnih materialih, določenih v preglednicah iz Odločbe 2005/270/ES,
16. masi odpadne embalaže, za katero so proizvajalci, vpisani v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo, zagotovili recikliranje, ločeno po številkah odpadkov in po embalažnih materialih, določenih v preglednicah iz Odločbe 2005/270/ES,
17. masi odpadne embalaže, za katero je posamezna družba za ravnanje z odpadno embalažo zagotovila energetska predelavo, ločeno po številkah odpadkov in po embalažnih materialih, določenih v preglednicah iz Odločbe 2005/270/ES,
18. masi odpadne embalaže, za katero so proizvajalci, vpisani v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo, zagotovili energetska predelavo, ločeno po številkah odpadkov in po embalažnih materialih, določenih v preglednicah iz Odločbe 2005/270/ES,
19. masi odpadne embalaže, za katero je posamezna družba za ravnanje z odpadno embalažo zagotovila odstranjevanje, ločeno po postopkih odstranjevanja, ter ločeno po številkah odpadkov in po embalažnih materialih, določenih v preglednicah iz Odločbe 2005/270/ES,
20. masi odpadne embalaže, za katero so proizvajalci, vpisani v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo, zagotovili odstranjevanje, ločeno po postopkih odstranjevanja, ter ločeno po številkah odpadkov in po embalažnih materialih, določenih v preglednicah iz Odločbe 2005/270/ES,
21. masi odpadne embalaže, za katero je posamezna družba za ravnanje z odpadno embalažo zagotovila predelavo ali sežiganje v sežigalnicah z energetska izrabo v državah članicah ali tretjih državah, ločeno po predelovalcih in po postopkih predelave ter ločeno po številkah odpadkov in po embalažnih materialih, določenih v preglednicah iz Odločbe 2005/270/ES,
22. masi odpadne embalaže, za katero so proizvajalci, vpisani v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo, zagotovili predelavo ali sežiganje v sežigalnicah z energetska izrabo v državah članicah ali tretjih državah, ločeno po predelovalcih in po postopkih predelave ter ločeno po številkah odpadkov in po embalažnih materialih, določenih v preglednicah iz Odločbe 2005/270/ES,
23. masi zbrane, predelane in odstranjene odpadne embalaže, ki je nevaren odpad, ločeno po številkah odpadkov in po embalažnih materialih, določenih v preglednicah iz Odločbe 2005/270/ES, ter ločeno po postopkih predelave ali odstranjevanja,
24. firmi in sedežu zbiralcev odpadne embalaže,
25. firmi in sedežu predelovalcev in odstranjevalcev odpadne embalaže, ločeno po postopkih predelave in odstranjevanja,
26. izvedenih aktivnostih obveščanja javnosti in končnih uporabnikov, ločeno po družbah za ravnanje z odpadno embalažo,
27. tarifi za obračunavanje stroškov ravnanja z odpadno embalažo, ločeno po družbah za ravnanje z odpadno embalažo,

28. prihodkih, odhodkih in stroških družb za ravnanje z odpadno embalažo, povezanih z ravnanjem z odpadno embalažo, ločeno po teh družbah,
29. masi zbrane, reciklirane, energetsko predelane in odstranjene odpadne embalaže, ločeno po številkah odpadkov in po embalažnih materialih, določenih v preglednicah iz Odločbe 2005/270/ES, ter ločeno po postopkih predelave in odstranjevanja,
30. masi odpadne embalaže, poslani ali izvožene v predelavo ali sežig v sežigalnice z energetsko izrabo v države članice ali tretje države, ločeno po predelovalcih in po postopkih predelave ter ločeno po številkah odpadkov in po embalažnih materialih, določenih v preglednicah iz Odločbe 2005/270/ES, in
31. masnih deležih embalažnih materialov, določenih v preglednicah iz Odločbe 2005/270/ES, v masi odpadne embalaže iz 29. in 30. točke tega odstavka.

(4) Če iz podatkov iz prejšnjega odstavka izhaja, da eden ali več okoljskih ciljev iz 25. člena te uredbe ni dosežen, se v analizi sistema ravnanja z embalažo in odpadno embalažo navedejo glavni razlogi za njihovo nedoseganje ter ukrepi, predvideni za zagotovitev spoštovanja teh ciljnih deležev.

7. INFORMACIJSKI SISTEM IN POROČANJE EVROPSKI KOMISIJI

49. člen

(informacijski sistem in poročanje Evropski komisiji)

(1) Za spremljanje doseganja ciljev te uredbe ter za zagotavljanje zlasti informacij o velikosti, značilnostih in razvoju tokov embalaže in odpadne embalaže v Republiki Sloveniji, vključno z informacijami o toksičnosti ali nevarnosti embalažnih materialov in sestavin, ki se uporabljajo za njihovo izdelavo, ministrstvo v okviru informacijskega sistema okolja vzpostavi zbirko podatkov o embalaži in odpadni embalaži v obliki preglednic iz Priloge III Direktive 94/62/ES.

(2) Ministrstvo za vsako koledarsko leto sporoči Evropski komisiji v elektronski obliki podatke o doseženih ciljnih predelave in recikliranja iz 25. člena te uredbe, podatke o vračljivi embalaži in podatke o letni potrošnji plastičnih nosilnih vrečk na način, določen v 3a. odstavku 12. člena Direktive 94/62/ES, ter jim priloži poročilo o preverjanju kakovosti podatkov. V poročilu o preverjanju kakovosti podatkov iz prejšnjega stavka ministrstvo opiše tudi opravljena preverjanja v skladu s šestim odstavkom 26. člena te uredbe ter navede ugotovljene neskladnosti in načrtovane ukrepe za odpravo neskladnosti med podatki.

(3) Podatke o doseganju okoljskih ciljev recikliranja odpadne embalaže iz prvega in drugega odstavka 25. člena te uredbe in o vračljivi embalaži ministrstvo sporoči v obliki, določeni z Izvedbenim sklepom Komisije (EU) 2019/665 z dne 17. aprila 2019 o spremembi Odločbe 2005/270/ES o določitvi preglednic za sistem zbirke podatkov na podlagi Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži (UL L št. 112 z dne 26. 4. 2019, str. 2).

(4) Podatke o doseganju okoljskih ciljev predelave in recikliranja odpadne embalaže iz tretjega odstavka 25. člena te uredbe ministrstvo sporoči v obliki, določeni z Odločbo Komisije z dne 22. marca 2005 o določitvi preglednic za sistem zbirke podatkov na podlagi Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži (2005/270/ES) (UL L št. 86 z dne 5. 4. 2005, str. 6).

(5) Podatke o letni potrošnji plastičnih nosilnih vrečk iz tretjega odstavka 5. člena te uredbe ministrstvo sporoči v obliki, določeni z Izvedbenim sklepom Komisije (EU) 2018/896 z dne 19. junija 2018 o določitvi metodologije za izračun letne potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk in spremembi Odločbe 2005/270/ES (UL L št. 160 z dne 25. 6. 2018, str. 6).

(6) Za namen poročanja iz drugega odstavka tega člena ministrstvo uporabi podatke iz prvega odstavka tega člena, podatke iz 14., 16., 46., 47. in 48. člena te uredbe, podatke o embalaži, pridobljene v skladu s predpisom, ki ureja okoljsko dajatev za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja odpadne embalaže, ter podatke o nastali, zbrani in obdelani odpadni embalaži iz predpisa, ki ureja odpadke.

(7) Ministrstvo po predložitvi Evropski komisiji objavi podatke iz drugega odstavka tega člena na svoji spletni strani.

8. NADZOR

50. člen

(inšpektorji)

(1) Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za varstvo okolja.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek opravljajo v okviru svojih pristojnosti nadzor nad izvajanjem 8., 9. in 10. člena, prvega, drugega, tretjega, šestega in sedmega odstavka 11. člena, 12. in 13. člena ter drugega, tretjega, četrtega in šestega odstavka 17. člena te uredbe tudi tržni inšpektorji.

9. KAZENSKE DOLOČBE

51. člen

(prekrški)

(1) Z globo 4.000 eurov se za prekršek kaznuje proizvajalec, če:

1. ne sporoči predpisanih podatkov ali spremembe dejavnosti (tretji in četrti odstavek 14. člena),
2. ne vodi evidence o dajanju embalaže na trg v RS ali je ne vodi na predpisani način (prvi, drugi in tretji odstavek 15. člena),
3. ne sporoča podatkov o embalaži, dani na trg v RS, ali jih ne sporoča na predpisani način ali v predpisanem roku (prvi, drugi, tretji in četrti odstavek 16. člena),
4. ne zagotavlja predpisanega ravnanja z odpadno embalažo ali ne zagotavlja financiranja predpisanega ravnanja z odpadno embalažo (prvi in drugi odstavek 29. člena),
5. ne izpolnjuje svojih obveznosti PRO niti samostojno niti skupaj z drugimi proizvajalci (tretji odstavek 29. člena)
6. obveznosti PRO izpolnjuje skupaj z drugimi proizvajalci, pa z družbo za ravnanje z odpadno embalažo ne sklene pogodbe iz prvega odstavka 30. člena,
7. o sklenitvi pogodbe z družbo za ravnanje z odpadno embalažo ne obvešča vseh svojih kupcev, razen potrošnikov, ali jih ne obvešča na predpisani način (drugi odstavek 30. člena),
8. obveznosti PRO izpolnjuje skupaj z drugimi proizvajalci, pa družbi za ravnanje z odpadno embalažo ne plača vseh stroškov opravljenih storitev ravnanja z odpadno embalažo v skladu s prvim ali petim odstavkom 31. člena,
9. obveznosti PRO izpolnjuje skupaj z drugimi proizvajalci, pa pooblaščenim družbi za ravnanje z odpadno embalažo ne sporoča podatkov v skladu s četrtim odstavkom 31. člena,
10. samostojno izpolnjuje svoje obveznosti PRO, pa ni vpisan v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo (prvi odstavek 32. člena),
11. samostojno izpolnjuje svoje obveznosti PRO, pa ne zagotavlja predpisanega ravnanja v skladu s prvim ali drugim odstavkom 37. člena,
12. samostojno izpolnjuje svoje obveznosti PRO, pa družbi za ravnanje z odpadno embalažo ne plača stroškov ravnanja z odpadno embalažo, ki se kljub temu še pojavlja v skupnem sistemu ravnanja z odpadno embalažo (tretji odstavek 37. člena),
13. samostojno izpolnjuje svoje obveznosti PRO, pa ne seznani vseh končnih uporabnikov o možnosti brezplačnega vračila odpadne embalaže ali jih ne seznani na predpisani način (38. člen),
14. obveznosti PRO izpolnjuje skupaj z drugimi proizvajalci, pa družbi za ravnanje z odpadno embalažo ne sporoča podatkov o vračljivi embalaži (drugi odstavek 39. člena),
15. samostojno izpolnjuje svoje obveznosti PRO, pa ministrstvu ne predloži poročila o ravnanju z odpadno embalažo, ki jo je dal na trg v RS in za katero samostojno izpolnjuje svoje obveznosti PRO, na predpisani način, s predpisano vsebino ali v predpisanem roku (prvi in drugi odstavek 47. člena).

(2) Če je proizvajalec tuje podjetje, se z globo 4.000 eurov za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje njegov pooblaščen zastopnik.

(3) Z globo 4.000 eurov se za prekršek kaznuje proizvajalec embalaže, če:

1. da na trg v RS embalažo, ki ne izpolnjuje vseh zahtev iz 8. do 11. člena (7. člen),
2. ne zagotovi, da proizvedena embalaža izpolnjuje vse bistvene zahteve iz prvega odstavka 8. člena,
3. na embalaži označi vrste uporabljenih embalažnih materialov, njihove oznake pa ne izpolnjujejo predpisanih zahtev (drugi odstavek 9. člena),
4. na embalaži, izdelani iz embalažnih materialov, navedenih v Odločbi 97/129/ES, označi vrste uporabljenih embalažnih materialov, za njihovo označevanje pa ne uporabi sistema prepoznavanja embalažnih materialov v skladu z Odločbo 97/129/ES (četrti odstavek 9. člena),
5. ne zagotovi, da vsota koncentracij težkih kovin ne presega dovoljene predpisane vrednosti v proizvedeni embalaži ali sestavinah te embalaže ali v embalažnem materialu v skladu s prvim in drugim odstavkom 10. člena,
6. ni izvedel ugotavljanja vsote koncentracij težkih kovin v proizvedeni embalaži in sestavinah te embalaže v skladu s četrtim odstavkom 10. člena,
7. je proizvajalec steklene embalaže, pa je med proizvodnim procesom v stekleno embalažo namerno dodajal težke kovine (šesti odstavek 10. člena),
8. je proizvajalec steklene embalaže, pa ne izvaja rednih mesečnih kontrol ali ne poroča ministrstvu v skladu s sedmim odstavkom 10. člena,
9. je proizvajalec steklene embalaže, pa ne zagotovi, da je dokumentacija o uporabljenih preskusnih metodah in rezultatih meritev predložena na vpogled ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na njegovo zahtevo (deveti odstavek 10. člena),
10. je proizvajalec plastičnih zabojev ali plastičnih palet, pa plastični zaboji ali plastične palete niso izdelani v nadzorovanem postopku recikliranja odpadne embalaže, ali v postopku recikliranja odpadne embalaže reciklirani material ne izhaja samo iz drugih plastičnih zabojev ali plastičnih palet ali v postopku recikliranja odpadne embalaže odstotek dodanega zunanega materiala presega predpisani odstotek celotne mase materiala, potrebnega za izdelavo plastičnih zabojev ali plastičnih palet (drugi odstavek 11. člena),
11. je proizvajalec plastičnih zabojev ali plastičnih palet, pa namerno dodaja težke kovine v nasprotju s tretjim odstavkom 11. člena,
12. za proizvedeno embalažo nima izjave o skladnosti embalaže ali nima dokumentacije o izpolnjevanju zahtev iz 8. do 11. člena ali s predloženo dokumentacijo ne dokaže verodostojnosti izjave o skladnosti embalaže (prvi in drugi odstavek 12. člena),
13. ne zagotovi, da je za proizvedeno embalažo embalerju dostopna izjava o skladnosti embalaže ali ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na njegovo zahtevo dostopna dokumentacija o izpolnjevanju zahtev iz 8. do 11. člena (četrti odstavek 12. člena),
14. je proizvajalec servisne embalaže in ne izpolnjuje svojih obveznosti PRO v skladu s četrtim odstavkom 29. člena.

(4) Z globo 4.000 eurov se za prekršek kaznuje pridobitelj embalaže, če:

1. da na trg v RS uvoženo embalažo, ki ne izpolnjuje vseh zahtev iz 8. do 11. člena (7. člen),

2. ne zagotovi, da uvožena embalaža izpolnjuje vse bistvene zahteve iz prvega odstavka 8. člena,
3. uvaža embalažo, na kateri so označene vrste uporabljenih embalažnih materialov, njihove oznake pa ne izpolnjujejo predpisanih zahtev (tretji odstavek 9. člena),
4. uvaža embalažo, izdelano iz embalažnih materialov, navedenih v Odločbi 97/129/ES, na kateri so označene vrste uporabljenih embalažnih materialov, za njihovo označevanje pa ni bil uporabljen sistem prepoznavanja embalažnih materialov v skladu z Odločbo 97/129/ES (peti odstavek 9. člena),
5. ne zagotovi, da vsota koncentracij težkih kovin ne presega dovoljene predpisane vrednosti v uvoženi embalaži ali sestavinah te embalaže ali v embalažnem materialu v skladu s prvim in drugim odstavkom 10. člena,
6. uvozi embalažo, za katero ni bilo izvedeno predpisano ugotavljanje vsote koncentracij težkih kovin v embalaži in sestavinah te embalaže (peti odstavek 10. člena),
7. uvaža embalažo, pa ravna v nasprotju z osmim odstavkom 10. člena,
8. uvaža embalažo, pa nima izjave o skladnosti embalaže ali nima dokumentacije o izpolnjevanju zahtev iz 8. do 11. člena ali s predloženo dokumentacijo ne dokaže verodostojnosti izjave o skladnosti embalaže (prvi in tretji odstavek 12. člena),
9. ne zagotovi, da je za uvoženo embalažo embalerju dostopna izjava o skladnosti embalaže ali ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na njegovo zahtevo dostopna dokumentacija o izpolnjevanju zahtev iz 8. do 11. člena (četrti odstavek 12. člena),
10. je pridobitelj servisne embalaže in ne izpolnjuje svojih obveznosti PRO v skladu s četrtem odstavkom 29. člena.

(5) Z globo 4.000 eurov se za prekršek kaznuje embaler, če:

1. da na trg v RS blago v embalaži, ki ne izpolnjuje vseh zahtev iz 8. do 11. člena (7. člen),
2. na embalaži označi vrste uporabljenih embalažnih materialov, njihove oznake pa ne izpolnjujejo predpisanih zahtev (drugi odstavek 9. člena),
3. na embalaži, izdelani iz embalažnih materialov, navedenih v Odločbi 97/129/ES, označi vrste uporabljenih embalažnih materialov, za njihovo označevanje pa ne uporabi sistema prepoznavanja embalažnih materialov v skladu z Odločbo 97/129/ES (četrti odstavek 9. člena),
4. ne zagotavlja nadzora nad distribucijo embalaže, ki je dana na trg v sistemu zaprtega kroženja vračljive embalaže, ali ne zagotavlja nadzora nad ponovno uporabo vračljive embalaže v skladu z načrtom nadzorovanja kroženja vračljive embalaže (1. točka šestega odstavka 11. člena),
5. ne pripravi izjave o skladnosti delovanja sistema zaprtega kroženja vračljive embalaže z zahtevami načrta nadzorovanja kroženja vračljive embalaže ali pa ta izjava ni dostopna javnosti (2. točka šestega odstavka 11. člena),
6. za posamezno leto ne izdela poročila o izvajanju načrta nadzorovanja kroženja vračljive embalaže ali iz poročila ni razvidno, kako se je načrt izvajal, ali poročila ne predloži ministrstvu v predpisanem roku (3. točka šestega odstavka 11. člena),

7. po oddaji poročila o izvajanju načrta nadzorovanja kroženja vračljive embalaže ne hrani dokumentacije sistema zaprtega kroženja vračljive embalaže predpisani čas (4. točka šestega odstavka 11. člena),
8. pristojnemu inšpektorju ne predloži dokumentacije sistema zaprtega kroženja vračljive embalaže, če ta to zahteva, ali ne imenuje odgovorne osebe za predložitev te dokumentacije pristojnemu inšpektorju (5. točka šestega odstavka 11. člena),
9. za embaliranje blaga uporabi embalažo, za katero ni pridobil izjave o skladnosti embalaže ali pa ni predložil kopije izjave o skladnosti embalaže pristojnemu inšpektorju na njegovo zahtevo (13. člen).

(6) Z globo 4.000 eurov se za prekršek kaznuje pridobitelj embaliranega blaga, če uvaža embalirano blago, pa ne izpolni obveznosti iz 11. člena (sedmi odstavek 11. člena).

(7) Z globo 1.200 eurov se za prekršek kaznuje distributer, če:

1. so na prodajnem mestu blaga potrošnikom na voljo brezplačne plastične nosilne vrečke (drugi odstavek 17. člena),
2. prodajnega mesta ali mesta ponudbe plastičnih nosilnih vrečk ne opremi s cenami vrečk (tretji odstavek 17. člena),
3. potrošnikom na prodajnem mestu omogoča brezplačno menjavo rabljenih plastičnih nosilnih vrečk za nove, pa jih o tem ne obvešča v skladu s četrnim odstavkom 17. člena,
4. ne izpolnjuje zahtev iz 28. člena za odpadne plastične nosilne vrečke, ki jih kot rabljene prevzame v skladu s četrnim odstavkom 17. člena (peti odstavek 17. člena),
5. ne obvešča potrošnikov o brezplačnih plastičnih nosilnih vrečkah za polnjenje nepredpakiranih živil ali jih o tem ne obvešča na predpisani način (šesti odstavek 17. člena),
6. zavrne prevzem embalaže od končnih uporabnikov ali zavrne brezplačni prevzem embalaže v nasprotju s prvim odstavkom 27. člena,
7. s prevzeto embalažo ne ravna kot z odpadno embalažo (peti odstavek 27. člena),
8. ne uredi posebnega prostora za začasno skladiščenje odpadne embalaže, pa letna količina odpadne embalaže presega 150 ton (prvi odstavek 28. člena),
9. ne odda odpadne embalaže v nadaljnje ravnanje na način, predpisan v drugem odstavku 28. člena.

(8) Z globo 1.200 eurov se za prekršek kaznuje trgovec iz 1. točke drugega odstavka 31. člena, če:

1. ne plača stroškov opravljenih storitev ravnanja z odpadno embalažo v skladu z drugim ali petim odstavkom 31. člena,
2. v zvezi s plačilom stroškov ravnanja z odpadno embalažo ne sklene pogodbe z družbo za ravnanje z odpadno embalažo (tretji odstavek 31. člena),
3. družbi za ravnanje z odpadno embalažo ne sporoča podatkov o embalaži v skladu s četrnim odstavkom 31. člena.

(9) Z globo 1.200 eurov se za prekršek kaznuje pridobitelj embalaranega blaga za lastno uporabo iz 2. točke drugega odstavka 31. člena, če:

1. ne plača stroškov opravljenih storitev ravnanja z odpadno embalažo v skladu z drugim ali petim odstavkom 31. člena,
2. v zvezi s plačilom stroškov ravnanja z odpadno embalažo ne sklene pogodbe z družbo za ravnanje z odpadno embalažo ali o sklenitvi pogodbe z družbo za ravnanje z odpadno embalažo ne obvešča vseh svojih kupcev, razen potrošnikov, ali jih ne obvešča na predpisani način (tretji odstavek 31. člena),
3. družbi za ravnanje z odpadno embalažo ne sporoča podatkov o embalaži v skladu s četrtem odstavkom 31. člena.

(10) Z globo 4.000 eurov se za prekršek kaznuje izvajalec javne službe, če:

1. družbi za ravnanje z odpadno embalažo ne oddaja vse odpadne embalaže, ki je zbrana kot ločena frakcija (1. točka prvega odstavka 21. člena),
2. družbi za ravnanje z odpadno embalažo ne oddaja vse odpadne embalaže, ki je v centrih za ravnanje s komunalnimi odpadki izločena iz mešanih komunalnih odpadkov (2. točka prvega odstavka 21. člena),
3. družbi za ravnanje z odpadno embalažo ne omogoča rednega prevzemanja odpadne embalaže na način iz drugega odstavka 21. člena,
4. družbi za ravnanje z odpadno embalažo ne zagotavlja prevzemanja odpadne embalaže v deležih odpadne embalaže iz petega odstavka 30. člena, kadar proizvajalci za skupno izpolnjevanje obveznosti PRO pooblastijo več družb za ravnanje z odpadno embalažo (drugi odstavek 21. člena),
5. elektronsko ne obvesti družbe za ravnanje z odpadno embalažo in pristojnega inšpektorja, kadar količina zbrane odpadne embalaže, ki jo predhodno skladišči v zbirnem centru, ali kadar količina odpadne embalaže, izločene iz mešanih komunalnih odpadkov, ki jo skladišči v objektu za skladiščenje odpadne embalaže, presega 80 % količine odpadne embalaže, ki jo lahko hkrati predhodno skladišči glede na zmogljivost zbirnega centra ali hkrati skladišči glede na zmogljivost objekta za skladiščenje odpadne embalaže (tretji odstavek 21. člena),
6. z družbo za ravnanje z odpadno embalažo ne uredi načina oddaje in prevzema odpadne embalaže s posebno pogodbo (četrty odstavek 21. člena),
7. komunalne odpadne embalaže ne odda družbi za ravnanje z odpadno embalažo brezplačno in brez zahteve za plačilo zaradi njene morebitne vrednosti ali vrednosti posameznih vrst embalažnega materiala v odpadni embalaži (prvi odstavek 22. člena),
8. pri določanju priznavanja stroškov iz tretjega odstavka 22. člena ne upošteva predpisane delitve stroškov med njim in družbo za ravnanje z odpadno embalažo (četrty odstavek 22. člena),
9. najpozneje deseti dan tekočega koledarskega meseca elektronsko ne obvesti družbe za ravnanje z odpadno embalažo in pristojnega inšpektorja o količinah zbrane oziroma izločene odpadne embalaže v preteklem koledarskem mesecu (peti odstavek 22. člena),

10. pri opravljanju storitev obvezne občinske gospodarske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov prevzema nekomunalno odpadno embalažo v nasprotju s 23. členom.

(11) Z globo 4.000 eurov se za prekršek kaznuje družba za ravnanje z odpadno embalažo, če:

1. ministrstvu ne sporoči podatkov iz drugega odstavka 16. člena ali ne sporoči pravih podatkov ali jih ne sporoči na način iz prvega odstavka 16. člena (šesti odstavek 16. člena),
2. z izvajalcem javne službe ne uredi načina oddaje in prevzema odpadne embalaže s posebno pogodbo (četrti odstavek 21. člena),
3. od izvajalca javne službe ne prevzame brezplačno vse komunalne odpadne embalaže ne glede na morebitne stroške, ki nastanejo pri nadaljnji predelavi ali odstranjevanju prevzete odpadne embalaže (drugi odstavek 22. člena),
4. izvajalcu javne službe za prevzeto odpadno embalažo ne plača tistih stroškov, ki presegajo obseg storitev javne službe, določen s predpisom, ki ureja obvezno občinsko gospodarsko javno službo zbiranja komunalnih odpadkov (tretji odstavek 22. člena),
5. pri določanju priznavanja stroškov iz tretjega odstavka 22. člena ne upošteva predpisane delitve stroškov med njo in izvajalcem javne službe (četrti odstavek 22. člena),
6. ne zagotavlja vseh predpisanih storitev ravnanja z odpadno embalažo ali jih ne zagotavlja na predpisani način (tretji odstavek 30. člena),
7. osebam iz prvega odstavka 30. člena ne zaračunava stroškov opravljenih storitev ravnanja z odpadno embalažo na način iz prvega ali petega odstavka 31. člena,
8. osebam iz drugega odstavka 31. člena ne zaračunava stroškov opravljenih storitev ravnanja z odpadno embalažo na način iz drugega ali petega odstavka 31. člena,
9. v nasprotju s šestim odstavkom 31. člena zaračuna osebi iz prvega odstavka 30. člena ali osebi iz drugega odstavka 31. člena stroške v višini, ki presega stroške, potrebne za zagotavljanje storitev ravnanja z odpadno embalažo na predpisani način,
10. stroške upravljanja skupnega sistema zaračuna osebi iz drugega odstavka 31. člena ali jih ne zaračuna osebi iz prvega odstavka 30. člena (sedmi odstavek 31. člena),
11. ne zagotavlja predpisanega ravnanja za vso odpadno embalažo, ki nastane na območju Republike Slovenije, razen za tisto, za katero zagotavljajo ravnanje proizvajalci, ki samostojno izpolnjujejo svoje obveznosti PRO, ali pa tega ravnanja ne zagotavlja na celotnem območju Republike Slovenije (prvi odstavek 40. člena),
12. od izvajalcev javne službe ne prevzema vse odpadne embalaže, zbrane kot ločena frakcija ali izločene iz mešanih komunalnih odpadkov (drugi odstavek 40. člena),
13. od izvajalcev javne službe ne prevzema redno vse odpadne embalaže, zbrane kot ločena frakcija ali izločene iz mešanih komunalnih, ali je ne prevzema od vseh izvajalcev javne službe (tretji odstavek 40. člena),
14. od posameznega izvajalca javne službe ne prevzema odpadne embalaže v deležih odpadne embalaže iz petega odstavka 30. člena, kadar proizvajalci za skupno izpolnjevanje obveznosti PRO pooblastijo več družb za ravnanje z odpadno embalažo (tretji odstavek 40. člena),

15. ne prevzema redno odpadne embalaže od distributerjev in končnih uporabnikov na način iz 44. člena (četrti odstavek 40. člena),
16. najpozneje do konca naslednjega koledarskega leta ne zagotovi oddaje odpadne embalaže v končni postopek predelave ali odstranjevanja v skladu s to uredbo in predpisi, ki urejajo odpadke, tako da se upoštevajo hierarhija ravnanja z odpadno embalažo iz 24. člena te uredbe ter okoljski cilji predelave in recikliranja odpadne embalaže iz 25. člena te uredbe (peti odstavek 40. člena),
17. za prevzeto odpadno embalažo ne zagotovi ravnanja v skladu s šestim odstavkom 40. člena,
18. brez okoljevarstvenega dovoljenja opravlja dejavnosti glede zagotavljanja storitev ravnanja z odpadno embalažo iz tretjega odstavka 30. člena (prvi odstavek 41. člena),
19. v okviru upravljanja skupnega sistema ne zagotovi zadostnega števila naprav za predobdelavo odpadne embalaže ali njihova skupna zmogljivost ne zadošča za zagotavljanje rednega prevzemanja odpadne embalaže od izvajalcev javne službe, distributerjev in končnih uporabnikov ali ne zagotovi mreže takšnih naprav glede na predpisana merila (prvi odstavek 44. člena),
20. v okviru upravljanja skupnega sistema ne zagotovi zadostnega števila zbirnih centrov, kadar ni zagotovljeno prevzemanje odpadne embalaže neposredno pri distributerjih in končnih uporabnikih, ali ne zagotovi mreže takšnih centrov glede na predpisano merilo (drugi odstavek 44. člena),
21. v zbirnem centru ne zagotavlja prevzema odpadne embalaže od distributerjev ali končnih uporabnikov, ki niso potrošniki, ali zagotavlja prevzem odpadne embalaže od potrošnikov (drugi odstavek 44. člena),
22. na svoji spletni strani ne objavi seznama zbirnih centrov ali njihovega delovnega časa (tretji odstavek 44. člena),
23. ne obvešča javnosti, zlasti končnih uporabnikov, o predpisanih vsebinah ali je ne obvešča na predpisani način (prvi odstavek 45. člena),
24. ne obvešča distributerjev in končnih uporabnikov o predpisanih vsebinah ali jih ne obvešča na predpisani način (drugi odstavek 45. člena),
25. ministrstvu ne predloži poročila o ravnanju z odpadno embalažo na predpisani način, s predpisano vsebino ali v predpisanem roku (prvi in drugi odstavek 46. člena).

(12) Z globo 4.000 eurov se za prekršek kaznuje izvajalec obdelave odpadne embalaže, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

1. nima tehtnice ali ne stehta vsake vhodne pošiljke odpadne embalaže, preden dejansko vstopi v postopek predelave ali odstranjevanja (četrti odstavek 24. člena),
2. izvaja sortiranje odpadne embalaže, pa ne stehta vsake izhodne pošiljke vsake frakcije odpadkov iz postopka sortiranja odpadne embalaže (peti odstavek 24. člena).

(13) Z globo 1.200 eurov se za prekršek kaznuje končni uporabnik, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

1. ne prepušča izvajalcu javne službe tiste komunalne odpadne embalaže, ki je ne oddaja družbi za ravnanje z odpadno embalažo v skladu z drugim odstavkom 18. člena (prvi odstavek 18. člena),
2. ne oddaja družbi za ravnanje z odpadno embalažo tiste komunalne odpadne embalaže, ki je ne prepušča izvajalcu javne službe v skladu s prvim odstavkom 18. člena (drugi odstavek 18. člena),
3. izvajalcu javne službe prepušča nekomunalno odpadno embalažo kot mešani komunalni odpadek (prvi odstavek 19. člena),
4. izvajalcu javne službe prepušča nekomunalno odpadno embalažo kot ločeno frakcijo komunalnih odpadkov, pa ta odpadna embalaža v nasprotju s četrtem odstavkom 19. člena ni nekomunalna odpadna embalaža iz trgovine ali storitvenih dejavnosti (prvi odstavek 19. člena),
5. družbi za ravnanje z odpadno embalažo ne oddaja nekomunalne odpadne embalaže, razen tiste, za katero proizvajalci samostojno izpolnjujejo svoje obveznosti PRO (drugi in tretji odstavek 19. člena),
6. je izvajalec gostinske ali turistične dejavnosti z zmogljivostjo 5.000 ali več nočitev na leto in prepušča nekomunalno odpadno embalažo izvajalcu javne službe v skladu s četrtem odstavkom 19. člena, pa sam ne zagotovi posebnih zabojnikov za njeno prepuščanje ali te odpadne embalaže ne prepušča ločeno od ločenih frakcij komunalnih odpadkov drugih izvirnih povzročiteljev komunalnih odpadkov (peti odstavek 19. člena),
7. nekomunalne odpadne embalaže pred oddajo ali prepuščanjem ne hrani ločeno od drugih odpadkov ali jo hrani tako, da je ni mogoče zbrati in predelati ali odstraniti v skladu s predpisi, ki urejajo odpadke (šesti odstavek 19. člena),
8. nekomunalno odpadno embalažo, ki je nevarni odpadek in za katero ravnanje ni urejeno s posebnim predpisom iz petega odstavka 20. člena, prepušča izvajalcu javne službe ali pa je ne oddaja zbiralcu nevarnih odpadkov (četrty odstavek 20. člena).

(14) Z globo 40 eurov se za prekršek kaznuje končni uporabnik, ki je posameznik, če komunalno odpadno embalažo oddaja družbi za ravnanje z odpadno embalažo (drugi odstavek 18. člena).

(15) Z globo 400 eurov se za prekršek iz prvega do trinajstega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba proizvajalca, pooblaščenega zastopnika, proizvajalca embalaže, pridobitelja embalaže, embalerja, pridobitelja embaliranega blaga, distributerja, trgovca, pridobitelja embaliranega blaga za lastno uporabo, izvajalca javne službe, družbe za ravnanje z odpadno embalažo, izvajalca obdelave odpadne embalaže ali končnega uporabnika iz trinajstega odstavka tega člena.

[Priloga 1: Ponazoritveni primeri za merila iz 6. točke 3. člena te uredbe](#)

[Priloga 2: Bistvene zahteve za izdelavo in sestavo embalaže ter njeno primernost za ponovno uporabo in predelavo, vključno z recikliranjem](#)

Uredba o embalaži in odpadni embalaži (Uradni list RS, št. [54/21](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»10. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

52. člen

(rok za doseganje okoljskega cilja zmanjšanja potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk)

(1) Okoljski cilj zmanjšanja potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk iz drugega odstavka 5. člena te uredbe je treba doseči najpozneje do 31. decembra 2025.

(2) Ne glede na okoljski cilj zmanjšanja potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk iz drugega odstavka 5. člena te uredbe lahko letna raven njihove potrošnje na območju Republike Slovenije do 31. decembra 2024 znaša več kot 40, vendar manj kot 90 lahkih plastičnih nosilnih vrečk na osebo.

53. člen

(evidenca proizvajalcev)

(1) Evidenca oseb, ki dajejo embalažo v promet, vzpostavljena na podlagi 10.a člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE), se z dnem uveljavitve te uredbe šteje za evidenco proizvajalcev iz 14. člena te uredbe.

(2) Za embalerja, pridobitelja blaga ter proizvajalca in pridobitelja embalaže iz prvega odstavka 25. člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE), ki je vpisan v evidenco oseb, ki dajejo embalažo v promet iz 10.a člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE), se šteje, da je vpisan v evidenco proizvajalcev iz 14. člena te uredbe.

(3) Ministrstvo v treh mesecih od uveljavitve te uredbe po uradni dolžnosti iz evidence proizvajalcev iz 14. člena te uredbe izbriše embalerja, pridobitelja blaga ter proizvajalca in pridobitelja embalaže iz prejšnjega odstavka, ki ni proizvajalec v skladu s to uredbo, in ga o tem pisno obvesti.

(4) Ne glede na tretji odstavek 14. člena te uredbe proizvajalec, ki na dan uveljavitve te uredbe opravlja dejavnost iz 3. točke drugega odstavka 14. člena te uredbe in ni vpisan v evidenco proizvajalcev iz 14. člena te uredbe, sporoči podatke iz 1., 3. in 4. točke drugega odstavka 14. člena te uredbe v 30 dneh od uveljavitve te uredbe. Če je proizvajalec iz prejšnjega stavka tuje podjetje, njegov pooblaščen zastopnik sporoči podatke iz 1. do 4. točke drugega odstavka 14. člena te uredbe v 14 dneh od dneva, ko ga je tuje podjetje pisno pooblastilo za izpolnjevanje njegovih obveznosti iz te uredbe.

54. člen

(evidenca o dajanju embalaže na trg v RS)

(1) Evidenca o dajanju embalaže v promet iz 10.b člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE) se z dnem uveljavitve te uredbe šteje za evidenco o dajanju embalaže na trg v RS iz 15. člena te uredbe.

(2) Embaler, pridobitelj blaga ter proizvajalec in pridobitelj embalaže iz prvega odstavka 25. člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE) vodi evidenco o dajanju embalaže v promet na način iz 10.b člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE) do 30. junija 2021.

(3) Proizvajalec prvič vodi evidenco o dajanju embalaže na trg v RS na način iz 15. člena te uredbe od 1. julija 2021.

55. člen

(sporočanje podatkov o embalaži, dani na trg v RS)

(1) Embaler, pridobitelj blaga ter proizvajalec in pridobitelj embalaže iz prvega odstavka 25. člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE) ministrstvu zadnjič sporočijo podatke iz 10.c člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE) za obdobje od 1. januarja do 30. junija 2021 najpozneje do 31. marca 2022.

(2) Proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik in družba za ravnanje z odpadno embalažo prvič sporočita ministrstvu podatke o embalaži, dani na trg v RS, iz 16. člena te uredbe za julij, avgust in september 2021 do 30. oktobra 2021.

56. člen

(evidenca in poročanje o številu zelo lahkih plastičnih nosilnih vrečk)

Distributer iz 10.d člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE) zadnjič vodi evidenco o številu zelo lahkih plastičnih nosilnih vrečk iz prvega odstavka 10.d člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE) za leto 2021 in zadnjič sporoči ministrstvu podatke o številu vrečk iz drugega odstavka 10.d člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE) do 31. marca 2022.

57. člen

(deleži odpadne embalaže za 2021)

(1) Vlada zadnjič določi deleže prevzemanja odpadne embalaže pri izvajalcih javne službe v skladu s petim odstavkom 19. člena člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE) za leto 2021.

(2) Izvajalec javne službe 31. decembra 2021 zadnjič odda odpadno embalažo v deležih odpadne embalaže iz prejšnjega odstavka.

(3) Družba za ravnanje z odpadno embalažo 31. decembra 2021 zadnjič zagotovi prevzem odpadne embalaže od izvajalcev javne službe v deležih odpadne embalaže iz prvega odstavka tega člena.

58. člen

(deleži odpadne embalaže za 2022)

(1) Vlada prvič določi deleže odpadne embalaže iz 30. člena te uredbe do 31. decembra 2021 za januar, februar in marec 2022.

(2) Izvajalec javne službe 1. januarja 2022 prvič odda odpadno embalažo v deležih odpadne embalaže iz prejšnjega odstavka.

(3) Družba za ravnanje z odpadno embalažo 1. januarja 2022 prvič zagotovi prevzem odpadne embalaže od izvajalcev javne službe v deležih odpadne embalaže iz prvega odstavka tega člena.

59. člen

(prilagoditev proizvajalca)

(1) Proizvajalec, ki ima na dan uveljavitve te uredbe z družbo za ravnanje z odpadno embalažo sklenjeno pogodbo iz 26. člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE), se mora prilagoditi zahtevi iz prvega odstavka 30. člena te uredbe ali vložiti zahtevo iz 34. člena te uredbe za vpis v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo v 30 dneh od uveljavitve te uredbe.

(2) Proizvajalec, ki na dan uveljavitve te uredbe ne izpolnjuje svojih obveznosti PRO iz 29. člena te uredbe niti samostojno niti skupaj z drugimi proizvajalci, mora vložiti zahtevo iz 34. člena te uredbe za vpis v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo ali skleniti pogodbo z družbo za ravnanje z odpadno embalažo v 30 dneh od uveljavitve te uredbe. Pogodba se prvič sklene za obdobje od uveljavitve te uredbe do 31. decembra 2021.

60. člen

(evidenca individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo)

(1) Evidenco individualnih sistemov, vzpostavljena na podlagi 28. člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE), se z dnem uveljavitve te uredbe šteje za evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo iz 33. člena te uredbe.

(2) Za embalerja, pridobitelja blaga, proizvajalca in pridobitelja embalaže, ki je na dan uveljavitve te uredbe vpisan v evidenco individualnih sistemov iz 28. člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE), se šteje, da je vpisan v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo iz 33. člena te uredbe do izteka veljavnosti potrdila o vpisu v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo iz 27. člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE).

(3) Ministrstvo v treh mesecih od uveljavitve te uredbe po uradni dolžnosti iz evidence individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo iz 33. člena te uredbe izbriše osebo, ki ni proizvajalec v skladu s to uredbo, in jo o tem pisno obvesti.

61. člen

(prilagoditev trgovca)

(1) Trgovec iz tretjega odstavka 25. člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE) se mora prilagoditi zahtevam, ki jih za trgovca določa ta uredba, v treh mesecih od uveljavitve te uredbe.

(2) Trgovec iz 1. točke drugega odstavka 31. člena te uredbe prvič sklene pogodbo z družbo za ravnanje z odpadno embalažo iz tretjega odstavka 31. člena te uredbe za obdobje od uveljavitve te uredbe do 31. decembra 2021.

62. člen

(prilagoditev končnega uporabnika, ki nima predhodnega dobavitelja)

(1) Končni uporabnik, ki nima predhodnega dobavitelja, iz 34. člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE), se mora prilagoditi zahtevam iz te uredbe v treh mesecih od uveljavitve te uredbe.

(2) Pridobitelj embaliranega blaga za lastno uporabo iz 2. točke drugega odstavka 31. člena te uredbe prvič sklene pogodbo z družbo za ravnanje z odpadno embalažo iz tretjega odstavka 31. člena te uredbe za obdobje od uveljavitve te uredbe do 31. decembra 2021.

63. člen

(prilagoditev izvajalca obdelave odpadne embalaže)

Izvajalec obdelave odpadne embalaže, ki na dan uveljavitve te uredbe predeluje ali odstranjuje odpadno embalažo, se mora prilagoditi določbam četrtega in petega odstavka 24. člena te uredbe v treh mesecih od uveljavitve te uredbe.

64. člen

(začeti postopki)

Postopki za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz 10., 21. in 40. člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE) ter postopki za pridobitev potrdila o vpisu v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo iz 27. člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE) se končajo v skladu s to uredbo.

65. člen

(poročilo družbe za ravnanje z odpadno embalažo)

Družba za ravnanje z odpadno embalažo prvič predloži ministrstvu poročilo o ravnanju z odpadno embalažo iz 46. člena te uredbe do 31. marca 2022 za leto 2021.

66. člen

(poročilo proizvajalcev, ki so vpisani v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo)

Proizvajalec, vpisan v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo, prvič predloži ministrstvu poročilo o ravnanju z odpadno embalažo iz 47. člena te uredbe do 31. marca 2022 za leto 2021.

67. člen

(analiza ravnanja z embalažo in odpadno embalažo)

(1) Ministrstvo zadnjič pripravi analizo ravnanja z embalažo in odpadno embalažo iz 48.a člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE) za leto 2020.

(2) Ministrstvo prvič pripravi analizo sistema ravnanja z embalažo in odpadno embalažo iz 48. člena te uredbe za leto 2021.

68. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Uredba o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE).

(2) Določbe 4.a člena, prvega odstavka 10.d člena, 6. do 10. člena, drugega odstavka 18. člena in tretjega odstavka 39. člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE) se uporabljajo do 31. decembra 2021.

(3) Določbe 10.b člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE) se uporabljajo do 30. junija 2021.

(4) Določbe 10.c člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE) se uporabljajo do 31. decembra 2022 za poročanje ministrstvu o embalaži, dani v promet v obdobju od 1. januarja 2021 do 30. junija 2021.

(5) Določbi drugega in tretjega odstavka 10.d člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE) se uporabljata do 31. decembra 2022 za poročanje distributerjev in za vodenje evidence o številu zelo lahkih plastičnih nosilnih vrečk za leto 2021.

(6) Določba petega odstavka 19. člena in Priloga 2B Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE) se uporabljata do 31. decembra 2021 za določitev deležev prevzemanja odpadne embalaže za leto 2021.

(7) Določbe sedmega do šestnajstega odstavka 19. člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE) se uporabljajo za postopke vračila stroškov obdelave komunalne odpadne embalaže, za katero so izvajalci javne službe pred uveljavitvijo Zakona o interventnih ukrepih pri ravnanju s komunalno odpadno embalažo in z odpadnimi nagrobnimi svečami (Uradni list RS, št. 84/18) začeli postopek izbire izvajalca obdelave odpadkov v skladu z Uredbo o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18 in 68/18).

(8) Določbe 48.a člena Uredbe o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 84/06, 106/06, 110/07, 67/11, 68/11 – popr., 18/14, 57/15, 103/15, 2/16 – popr., 35/17, 60/18, 68/18 in 84/18 – ZIURKOE) se uporabljajo do 15. januarja 2022.

69. člen

(začetek uporabe)

(1) Določbe drugega odstavka 5. člena, 7. do 13. člena, drugega odstavka 21. člena in tretjega odstavka 40. člena te uredbe se začnejo uporabljati 1. januarja 2022.

(2) Določbe 15. člena te uredbe se začnejo uporabljati 1. julija 2021.

(3) Določbe 48. člena te uredbe se začnejo uporabljati 16. januarja 2022.

70. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.
«.

Uredba o spremembah Uredbe o embalaži in odpadni embalaži (Uradni list RS, št. [208/21](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»KONČNA DOLOČBA

7. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.
«.

Uredba o spremembi Uredbe o embalaži in odpadni embalaži (Uradni list RS, št. [120/22](#)) vsebuje naslednji končni določbi:

»KONČNI DOLOČBI

2. člen

(začetek uporabe)

Spremenjena 3. točka Priloge 4 uredbe se prvič uporabi za izračun deležev odpadne embalaže za oktober, november in december 2022, pri čemer se pri izračunu deležev odpadne embalaže za četrto trimesečje leta 2022 izravnalnemu deležu odpadne embalaže prišteje tudi izravnalni delež odpadne embalaže za tretje trimesečje leta 2022.

3. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

«.